

مصری خان خاطر اپریدے

Ketabton.com

دخاطر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

<http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com>

فهرست

- شیر (۱)
- ۱ : چي عاشق د معشوق په لور کاته کا _____ ۱۴
- ۲ : چي اشنا ئي ستمگرشي نر به شه کا _____ ۱۵
- ۳ : زپه ئي کوي هر دخت در دونه اشنا _____ ۱۶
- (۵)
- ۴ : کافي بوتی دی دیار د معمه _____ ۱۷
- (۱)
- ۵ : خپر من که در ته ما وکک تا را وکک _____ ۱۸
- (۴)
- ۶ : داستا د حسن تماشي واخستم _____ ۱۹
- ۷ : دوايد شم تانه قربان شه وکرم _____ ۲۰
- ۸ : باغ د ميني دي د خيال پکني غنچي کرم _____ ۲۱

تسرون

د خيبر دري
د شاعرانه غيبي
په
نوم

د خاطر رنگين غزل ته حيران ټرم
په دي خپ خيبر کسي شه دي بي له خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۴۱ : بیا دی سہی نہ کرم پہ ہنر سترگر
- ۴۲ : ماد و مال پہ شہہ کبھی تولہ شہہ سحر لیدار
- ۴۳ : شوق ہی ستالہ دیو پیغور و سر لادار
- ۴۴ : باد شرمہ دعشق دکھی نگور پہ سرورن
- ۴۵ : خیر بہ سرہ پت دراہہ پہ زبہ ذرہ ذرہ یں
- ۴۶ : شکہ ہی تن پہ سوز پد و تیر کرم
- ۴۷ : بندہ شولہ دیوہ ہی انکار دی و کرم
- ۴۸ : خبر نہ ہم دی تواب اور دی عذاب تہ
- ۴۹ : زہ یعدہ حبران د دنیا سترگر تہ
- ۵۰ : تہ ہی رقیب تہ اشاری کر ہی دار مل نخبندہ
- ۵۱ : خوابہ تراغہ شر د خرب و صہی نامہ پاتی دہ
- ۵۲ : بیگاستا پہ انتظار ہی ہسی ستری آزلہ شہہ کرم
- ۵۳ : لہر و نقاب لری کہدل زدہ کرم
- ۵۴ : ما پہ شکرگین تا پہ خربو تہرہ کرم
- ۵۵ : رقیبہ پہ خیر راغلی دانشا خیری کرم
- ۵۶ : یاد شرابو تہ نشی و باسہ
- ۵۷ : دسحر بادہ دا ارمان یوسہ
- ۵۸ : لکہ کلہ دمر سپد و دکہ شدہ
- ۵۹ : ستالہ سپینہ مخہ خار زما زہکے شدہ
- ۶۰ : دھجران پہ شہہ دیوہ پہ لاس کبھی راغلہ
- ۶۱ : ترخر تہ ہی زبہ کین ہی کلہ کلہ

- ۶۲ : زہ تکہ دموم پہ شان دیدار زہ اربہ کرم
- ۶۳ : شرمہ ہی زہ پیم پہ خرافہ پسہ زہیر پیم
- ۶۴ : ستا پہ الفت کبھی بہ ہنر تہیار نہ شم
- ۶۵ : واخلمہ تا اوکھ دنیا واخلم
- ۶۶ : خرمشالی ستاشہ زہ فی نہ لغلم
- ۶۷ : لکہ کلہ ہی پہ ازغر کبھی وینم
- ۶۸ : پہ دی دنیا کبھی ہسی شہی تہروم
- ۶۹ : اشناکہ تانہ پہ کتر پرہ شوم
- ۷۰ : قسمتہ داسی دی وڈہ کرم ہی بہدار نہ شوم
- ۷۱ : نور پہ زبہ ہی نہ خائیری ہی خٹہ وایم
- ۷۲ : تہ بہ کرمج ہسی بیکلے زہ بہ مہریم
- ۷۳ : جنگلی مخ تہ دی دموم پہ شان اوبہ یم
- ۷۴ : رنگ تہ ہی کردہ سرے سکر نہ یم
- ۷۵ : سپرلیہ ! زہ دی پہ غنچ کبھی نہ یم
- ۷۶ : یارہ ! ستامین ہی پہ اور سہلے یم
- ۷۷ : ستا دستارل پہ منزلون کبھی یم
- (۹)
- ۷۸ : ٹوندی کلہ نہ ماہرہ دی بی لہ خارو
- ۷۹ : خود بہ زہ ٹہرہ دموم بہ سرور سترگر
- ۸۰ : نور بہ خٹہ پیرسی زما پہ تورو سترگر

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۶۱ : دستا سترگي ي کونجې زېږه نه وځي _____
- ۶۲ : زېږيد! تاوې چې دردونه شته دي _____
- ۶۳ : چې پېچان نه شي په يا کيې شته دي _____
- ۶۴ : کله دستا دځندنه پدوشېې دي _____
- ۶۵ : دستا په غم کيې خوشحالي پتېې دي _____
- ۶۶ : زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي _____
- ۶۷ : فن خرماته هسې بله دنيا بنگاري _____
- ۱۶۸ : زېږه ي کله هر شر را نه هر شته غولري _____
- ۱۶۹ : نعا زېږه اود دستا سترگي سس پرېږي _____
- ۷۰ : ما نکې فن به ي زېږه وچري خرددونه دکا تېريږي _____
- ۷۱ : څه چې پرې پرې پدما ف ما ويا سره چرېږي _____
- ۷۲ : دوخت دکذارونه ي داغونه نه چرېږي _____
- ۷۳ : نور به ايله شته دلبرين نه پاتې کيږي _____
- ۷۴ : سترگي دکې کوه برندي چې وختونه دارخطاشي _____
- ۷۵ : په ارمان دنانا فدي شي چې هر بنيار شي _____
- ۷۶ : ودي دنيا نه چې کلون ورک شي _____
- ۷۷ : چې يې روڼ دس دلبر په پېچان شي _____
- ۷۸ : ستا چې خورې زلفي کونجې را تاو شي _____
- ۷۹ : ويا مندي به ي دا وې چې کا ته به شي _____

- ۴۷ : ستا د بنگلي مخ شعونه چې مسه شرله _____
- ۴۸ : بيا به سره کور و اوښ خوراني ده درومنه درومنه _____
- ۴۹ : شکر د شېې زه هم دېنېږي شومد _____
- ۵۰ : کله چې په فکر کيې دستا يمه _____
- ۵۱ : دلاري ما وده شوم دېنېږي وتلي يمه _____
- ۵۲ : توبه څنگه تېرېږي په هر بنيار باندي وختونه _____
- ۵۳ : ما په مثال کله پتنگ گکېد _____
- ۵۴ : دستا دخلي چې فېصله ماته شه _____
- ۵۵ : نور زهر په خړوبکيې دافسون مڼه لاکر _____
- ۵۶ : نه خروايد زه به شته کم ، زېږيد لهس تيد ! _____
- د
- ۵۷ : څيگرې شرکاب په لېراور دکېږد _____
- ۵۸ : لږس درياب دسيې نه شي په واپه زېږه _____
- ي
- ۵۹ : داسې بله شپه به په نصيب سره راځي _____
- ۶۰ : عکس دستا زما د سترگوله حُجبانه وځي _____

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۹۹ : پوه شومه پده دي چي په کنځل کښي څنگه بنکارې ————— ۱۱۸
- ۱۰۰ : اے کله ستا چي دکي له خنطنه سترگي لاري ————— ۱۱۶
- ۱۰۱ : که دي دا زلفي په لاس راغلي اشنا بيا به څه کوي ————— ۱۱۷
- ۱۰۲ : دپره خوشحالي بنه نه ده بيا رانه هېرېږي ————— ۱۱۸
- ۱۰۳ : تکه مجنون غرندي گرمم په بيا بان درېسي ————— ۱۱۹
- ۱۰۴ : راشده اے ماو تابان په توره شپه کښي ————— ۱۲۰
- ۱۰۵ : چې دسترگو دي بنکار زني زما سترگي ————— ۱۲۱
- ۱۰۶ : خود دهرې ږي ږي کورچ شري زما سترگي ————— ۱۲۲
- ۱۰۷ : دستا چې نه وينم دا توري سترگي ————— ۱۲۳
- ۱۰۸ : څه وشو چي سترگي ي په تاباندي غوږي شولي ————— ۱۲۴
- ۱۰۹ : چي اشنا ږي کوي ايسارېږم ولي ————— ۱۲۵
- ۱۱۰ : اوبښکي نه کيږي غر ماتي شري ————— ۱۲۶
- ۱۱۱ : نه به په زېږه کښي ماته څه را کوي ————— ۱۲۷
- ۱۱۲ : نه ما ستا شپي يو په سله نه پ ————— ۱۲۸
- ۱۱۳ : هر څرکي دي دنږه قرار وراره راهي ————— ۱۲۹
- ۱۱۴ : داسي رانه گروي تکه نه چې رانه گروي ————— ۱۳۰

سندري

له ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پوري

- ۸۰ : خزان لادشي ، بهار راشي گلان خوشاله شي ————— ۹۶
  - ۸۱ : راشده په کور کښي دچرگر خبري نه شي ————— ۹۷
  - ۸۲ : داستا په سترگو کښي به څه پاتي شي ————— ۹۸
- ے
- ۸۳ : زېږه په رانه دے چې تاروے مخ دے ————— ۹۹
  - ۸۴ : شوک چې ستاد گزافي مينې طلبکار دے ————— ۱۰۰
  - ۸۵ : خون خورير دمينې په ترڅو کښي انتظار دے ————— ۱۰۱
  - ۸۶ : خدايه څومره چي وفا زما دلبر دے ————— ۱۰۲
  - ۸۷ : ماوي ځان رانه اشنا دستا په څېر دے ————— ۱۰۳
  - ۸۸ : شاند چې حسن دي اشنا د سرو ليرنه دک دے ————— ۱۰۴
  - ۸۹ : تک تود سر دے داستا سر دے ور بل دے ————— ۱۰۵
  - ۹۰ : څومره دېر ي په زېږي باندې چي غم دے ————— ۱۰۶
  - ۹۱ : ستا په انتظار کښي ماته کمال څه دے ————— ۱۰۷
  - ۹۲ : چي زېږي ستا په تود دے په بل توري پېر زنده دے ————— ۱۰۸
  - ۹۳ : چي لمن نظر چې دبصر پاتې دے ————— ۱۰۹
  - ۹۴ : سترگر دي چي دڅنډا زده کړي ————— ۱۱۰
- ي
- ۹۵ : دځان سپنگا دولر کښي مسکوي وي ماليدې ————— ۱۱۱
  - ۹۶ : اشنا ي فن ليدو تېرې وعدې راپا دېدي ————— ۱۱۲
  - ۹۷ : زما د اميدونو دچې شپي وغزېدي ————— ۱۱۳
  - ۹۸ : چې بنکلي دي وڅنډېدي شر شوي ————— ۱۱۴

Scanned and pdf copy by

Fazal Anin

پي اشنايي ستمگرشي نوبه خه کا
پي زخي شوک پي ځيگرشي نوبه خه کا

پي ټول عمر يي تير کپي پي پالنکوي
خه پي زمکه يي بستر شي نوبه خه کا

پي پي عمر کني يي غم ليدلے نه وي
پي دغم سره يي سر شي نوبه خه کا

انتظار پي د وصال پي کومه شپه کوي
د بيلتون پي پري سر شي نوبه خه کا

که ديدن د يار موندے پي دهرهوشي
پي غماز دچا رهبر شي نوبه خه کا

زه خاطر خو هميشه دغسي واييم
پي اشنايي سرود شي نوبه خه کا

پي عاشق د معشوق پي لود کاته کا
خود ليمه شي کم طاقته پر پواته کا

پي پلور له مغه لري کهي دنيا شي
که سترگه د سبا پي راخاته کا

لږ يي عکس د زپه واخله که دې شکر يي
پي دا تور بانه دې غرنکه ويشته کا

پي مين زپه ځنکدن شي پي يار راشي
پي هبت زپه پي گوکل کني الواته کا

د خاطر پي زپه کي داغ د بيلتون کوي
پي د يار پي لود کانه وابه کاته کا

کافی بوتی دی دیار دمحمد
مامنی پے دیدار دمحمد

کس کونہ به بی لاری شی پے مکنی
که چا و نیوله لار دمحمد

د دنیا واپه کلونہ به بی هبر شی
که چا ولیده کلزار دمحمد

پی ددی دنیا ژپ او خندا نه وے
زه وے شمع په مزار دمحمد

د یادونوی وصال کنه خاطره
چی قرار وی بی قرار دمحمد

زپه ی کوی هر وخت درونه آشنا
لبخری واره فر یادونه آشنا

تر خوبه ژاپم ستا پے مینه کنی زه
گوده داو بنکوی سیندونه آشنا

اوس دی له غمه خلاصیدل انشم
ما وی پے عشق کنی وی خوندونه آشنا

نن پے جبین کنی دی خالونه شردی
دی پے چشمانی کر دونه آشنا

که ستا پے خیال کنی دے اجل ته قریب
د خاطرشته دی ارمانونه آشنا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دستا دحسن تماشي واخستم
کله لوکے په سر لېچي واخستم

لاس خو بي رانه کړوچي مغ پټوږي
گوري ياران ي دغم شيچي واخستم
دا درته سوال کړم چي سوال نشم کله
واي خله ته چي ستا اسرې واخستم
سبا ي بيا په زولنو کښي کوره
نښي چي فکر دکوچې واخستم
سم دې د مغ په سبا پوه نه شومه
که دې د زلفو توري شيچي واخستم
کور د ژوندون راته يو پور بنگاره شو
چي تصور د هديرې واخستم
بس يادوم دې نورې مه تنگوره
چرته ي هېر نشي عصي واخستم

خاطره ته او دا دنيا دې پوه شه
نه بس د عشق يوې قصي واخستم

خبرنن که درته ما وکتل تا را وکتل
خو گورم به دې بيا که دې سبا را وکتل

عم دغسې کټونه وړچي مينه جوړېږه
خه وشو پسرلې دے که اشا را وکتل

دنیا راته گوري دکټونه ووتسم
چي تاته ي کتلي دی هرچا را وکتل

په مخه باندې راغلي مغ دې خله پټوږه
کړوغم دې راته جوړچي دې په شا را وکتل

دستی ي وځندل هم دا ي وه آرمان
تاچي اے رقيبہ په ځندا را وکتل

يودم ي زړه سرے شولو همزولو خانگه
خاطرچي غريونيولي په ژبا را وکتل

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

۱. معزانه کښي (درته) نه شته دچي بي وزنه ده
۲. - (مه خاندي) پتلې دے

ووايه شم تانه قربان خه وكرم
نور ددي د پاسه په خان خه وكرم

ته خو به كمڅي د زلفو جوړې كړې
زه په دې شلېدلي كړېوان خه وكرم
ته خو چاته نه وږځي ، خوزه راغلم
من يم ستا په دركېني مهمان ، خه وكرم
زه به نور خه نه كرم بس دے سوال كوم
نور خوزما نشته دے توان ، خه وكرم
ستا په طمع خان له پاتې شړے يم
ټول خو داند لاپل ياران ، خه وكرم
پوه دې چې په خان كرم اوس ي نه پرېږدي
بيا به داسې نه كرم سلطان ، خه وكرم
چا به دغم ټك ژوندون اخستے وډ
بس خو چې پيدا شوم انسان ، خه وكرم

اوس خوزه خاطر په خه پوهېم نه
تاچې كرمه داسې مېړان ، خه وكرم

باغ د مينې دې د خيال په كېني غنچې كرم
ستا د مخ په تصور كېني تماښې كرم

بل به نه وي ياره ستاغوندي كېني حُسن
خله اور دخپله لاسه درپسې كرم

ستا د مخ كتاب د زېږه په سترگو كوم
په خان تېرې نېسي او بدې راخوړې كرم

زه خاطر خو ياره ستا د مخ كتاب ته
بې له تانه په خېبر كېني وږځې شپې كرم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

واخلمه تا اوکټ دنيا واخلم
په خنداخرنگه ژبا واخلم

لږې دې پودته کهه دمخ نه زلفي
لږه سوداچي په رڼا واخلم

ته چي په سترگوکښي مسکي شوې کلي
زه دې ددې مينې بلا واخلم

تاته چي کورم په دوو زپونوکښي شم
يو قدم معکښي بل په شا واخلم

مرگ او پهلتون راته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم که دا واخلم

خوسره چي زېږېم په خواني پسې زهيرېم
خداي زده نه پوهېم چي ساده شرم که پوهېم

زه اوله تا تک داهي کله چرته شوي
دوسره خو پوهېم چي قدم اخلم ودرېم
ته اوستا بناست چي په ماڅنگه څنگه کهه شي
مه کوه ايله نن دهرڅه سره جوړېم
زه يمه خوشحاله ستا په غم کښي خفه مه شي
خداي ي پخلا مه که چي له تا . مردېم
شان ي دکړو نه وي خو چي زپه ي شي راپورته
تاته چي زه سوال کړم دخپل خان خي شرمېم
غوښته ي هم داچي راته ووايې چي درومه
خداي خپري چي بيا دې په پلوو دربنکاره کېم
ته که په يوځله له ما خلاصې نوي واخله
ته به راته نه شي کته څه له خفه کېم

ځکه ما خاطر درته دا ووي چي ي هرکېه
پرېنده چي بي واره په هرځاي کښي دريا دېم

لکه کله څي په اغزو کښې وينم
داسې ې زړه ستا په ښو کښې وينم

د خسار دې وينم تودو زلفو کښې ستا
لکه رڼا څي په تيارو کښې وينم

کلفامه خوکه لرې اوسې له ما
زه دې دنم په پلوشو کښې وينم

د ستا ليدل تېر شوي خوب وۀ آشنا
بيا به دا خوب په کومو شو کښې وينم

اے د سبا سترگې باخېزه په ورو
تله د آشنا دې په ختر کښې وينم

زما خاطر خاطر دې اور کښې وسو
اوس يې لوگه په اسو پلو کښې وينم

خوشحالی ستا شوه زه يې نه اخلم
د ستا غمونه واپه زه اخلم

تا ې څي زړه وده کواه هم نه لرم
اوس به له تانه څنگه زړه اخلم

اول سپرغې وم ستا د مينې د اور
اوس په ځان پوه شوم څي لمبه اخلم

په وړاندې څم په ورو ستو گووم آشنا
زه قدمونه څي واپه اخلم

هوسره کړدونه په خاطر دې د غم
په اسو پلو کښې څي سياله اخلم

له منزلونو کښې د الغنظ (غمونه) دغه څي صحيح نه دے .

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

اشناکه تاته په کتو پوه شوم
 نوبس په ټولو تماشو پوه شوم
 بس خو معلومه شه چې نه رادوي
 ستا دروغو په وعدو پوه شوم
 يا د ساقی د ميړ خوندي نشته دے
 يا زه ايله اوس په نشو پوه شوم
 سوي به هم د خاطر زه وي داسې
 زه دې د مخ په سرو لمبو پوه شوم

په دې دنيا کې مې شپې تېروم
 لکه مېلمه يو دوه غرې تېروم
 په ما زهير مۀ شي خورمغ بنگاره کړه
 په زهۀ دستا د مخ لمبې تېروم
 خوشحالی ته کوه چې غم نه لري
 زه لېوې يم چې تنگې تېروم
 دا زه خاطر ستا د خاطر د پاره
 په خپل خاطر د غم چې تېروم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

○

نور پڻ زده ٿي نه ڄاڻي پي ڄڻ وليم
 رانه بيا مروري پي ڄڻ وليم

ڪڻ ڄڻ نه وليم هم راپوري لکي
 پڻ ڊي هم رانه قهري پي ڄڻ وليم

دهرچا پڻ لوري ڄڻ داسي وخت دے
 بيا پي وخت ڪله تهر پي پي ڄڻ وليم

ڪڻ خبر نه وي مانه خبر دے خبر دے
 بيا خپل حسن نه خبر پي پي ڄڻ وليم

دهره بنه پڻ تا پوهي منه خاطر
 خوش سترگي پي شرم پي پي ڄڻ وليم

○

قسمتاه داسي ڊي وده ڪرم پي بيدار نه شوم
 بغير له تا ستا دغمر نه ونگار نه شوم

پڻ ڊي دنيا ڪنبي به غير ستاله ڏوند ڄڻ ڏوندو
 لهر پم غور ڄڻم خور ڄڻم پڻ ڪنبي خمار نه شوم

ستا پڻ الفت ڪنبي هغه خوب پي ما ليد له اشنا
 درقيبان درج ڪو ڄڻي وپزار نه شوم

تڻ پي راگوري زه به هغه وخت پڻ طمع ومه
 يور ڄڻ هم سوڀ دستا دڄلي پڻ بنه گفتار نه شوم

هغه وعده پي تا پڻ ستر ڪو ڪنبي وه مانه ڪر پي
 رانه خاطر ڊي د وعدي پڻ انتظار نه شوم

○

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

بنکلی مخ ته دې دموم په شان اوبه يم
لکه کافې هسې کلک ورته په زړه يم

چې په کومه لاره لاپښې زه يې مل يم
لکه گرد يې هسې خور په هر يو پله يم

زه په کومو سترگو خان ته بيمار وايم
چې دستانونم اخسته شمه نوبته يم

ستاليدل لکه د خوب ليدل دی ياره
په دې خوب پسې لاهغسې وده يم

لږ د خان سره په زړه کېنې فکر وکړه
زه خاطر دې چرې يوځلې په زړه يم

ته به گرجې هسې بنکله زه به مريم
چې يې اوس وکېلې ليدل زه به مريم
جناره يې چې له کوډه کوډ ته دروي
ته به نه وې راوتلې زه به مريم
خداي دپاره په مزار يې چې را دروي
لږ شه ماته پښه نيولې زه به مريم
زه به مېرشمه قرارې سرکې ورک شه
سره خاندي به ټول کله زه به مريم
وچې ترڅې به په ما وي رازرغونې
وي مزار به يې مېنلې زه به مريم
اے اشناچې دې وطن له ته را دروي
خرخېر خوږ دې ليدلې زه به مريم
خرې خاورې به په ما باندې انبار وي
هرسپه به دروي غلې زه به مريم

د کاکل په خسته بند د مخ کتاب کړه
ما خاطر په خداي سپارلې زه به مريم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

سپرليہ زہ دې پښه غنچو کبې نه يم
 عادت پښه داسې تماشر کبې نه يم

که راکوې نوم شراب را کوه
 زه دې ساقې هسې او برو کبې نه يم

اے خدايه بس ماخپله وړخ وليده
 د دانې ژوند پښه تېرېدو کبې نه يم

دستا باڼه دستار خسار پښه خاطر
 بې دکلونو پښه ازغوکبې نه يم

ته ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
 چې خفه نه شي پښه درتلوکبې نه يم

له منزله او وړون کبې داپت دغزل وړو ويجه پت دے

گوره چې رنگې سوسے سکود نه يم
 طاقت ي نشته ستا د زور نه يم

راخه دسترگو نه ي مڼه وېرېږه
 سرې پښه ژبا دی خه مېخور نه يم

دې اسولرته ي ته نه گودې خه
 سوسے پښه اوديم سوسے لور نه يم

ستم کوه ته منع کېه يې چا
 زه لا خاطر مېه دکور نه يم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

ستا منزل پڻ منزلونو کڻي یم
د سڀدو پڻ امیدونو کڻي یم

نڻ ۽ دنيا نڻ ۽ عقبا لکڻي یري
دغڻ سودا او دا فکرونو کڻي یم

د ستا رخسار به ۽ هر نشي آشنا
کڻ ڊ بهار پڻ سرد کلونو کڻي یم

زما پڻ زږه کڻي خو هم ته ڀي آشنا
دا زه خاطر کڻ ڊ چا زږونو کڻي یم

ياره ستا مينې پڻ اور سڙي یم
روغ به نشمه پڻ زږه داغلي یم

خو دم قسم ڇي ترهڻي پورې ٿوند یم
ڊهر ڊي زه پڻ تشديدن ساتلي یم

هميشه سرپه زنگون پڻ غم کڻي ناست یم
ياره ٽاڪله خوشحال ليدلي یم

خوار خاطر وائي ڇي دا ڪومه ڪناده
ڇي له در ڊي ڀنواشپلي یم

خود به زهٔ ٿڀڀڀر مه پڻه سروسٿرگو
ٿڀڀر وٽمه سٿا پڻه لڀونڀر سٿرگو

ٿوندي ڪله نهٺ ماڀهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو
نهٺ ماڀهٺ دي نهٺ ساڀهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

مهٺ توروهٺ تورڀي بلا سٿرگڀي دي
ڀام ڇي درته نهٺ شي دسڀڀر وسٿرگو

ڇا ڇي خاورڀي خان ڪٺڀي پڻهٺ ٿونديون دڻهٺ
هغه ڇرته ڪٺڀي وڏهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

عمر لهٺ ٻي ڪار وي د ٿڀا سره
وهٺ ڇي ڪورڀي ڇا ته پڻهٺ معمر سٿرگو

د انسان سره ڇي غم مل شرنو ڪڪ شو
دڀوال ڪرڻهٺ ڇا اوبڻهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

بس ڪرڻهٺ د خاطر سره ڀخلا شهٺ تهٺ
خلق دڀر عزت ڪرڻهٺ د ٺڀو سٿرگو

د خاطر رٺگين غزل تهٺ ڇڀڀر ٺڀڀم
پڻهٺ دي ڇڀڀر ڪٺڀي ڇهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

نهٺ منزل لڻهٺ او دڀوان ڪٺڀي، دل لڻهٺ، پنڻهٺ ڇا هر ڇرته (د)، لڻهٺهٺ سٿرڀي ڇي صحيح نهٺ دڻهٺ
انهٺ منزل لڻهٺ او دڀوان ڪٺڀي، غلطي دڻهٺ مصرع دڻهٺ سڀي لڻهٺ ڇي دڻهٺ
دڀوال ڪرڻهٺ ٻي اوبڻهٺ دڻهٺ ڇا لڻهٺ خاورو .

بیا دې سہی نہ کرم پہ ہفوسترگو
یوخلی ہم ہفسی پہ مہوسترگو

نہ ھی شتہ پہ نوروسترگو شک دنہ
بس خونہ ھی غل دے ستادغلوسترگو
زہ ھی کرم آشنا لہ شوکیروسہ
یوہی پل خوبونہ ستا وڈوسترگو
زہ یمچی دنہ پہ سترگو تا وینم
چارنا لیدلی پہ پندوسترگو
خپل ھی وارہ بدرائی پہ سترگو کبھی
ستاد پارہ خپل شوم د پردوسترگو
ستاد ھی اوہ دو وروحو تہ حہرانیمہ
خومرہ بشکلی بنکاری پہ دې دوسترگو
خبر دے دا زما سترگی خو بدی شری
تہ خوراتہ گوہ پہ دې بنوسترگو

نور بہ غہ یوسې زما پٹ توروسترگو
زہ دې وہے لا پخواپہ توروسترگو

کہ پرواکرمہ خو زہ بہ دې پرواکرم
نور دې غہ کوی پروا دتوروسترگو

دہری سترگی ھی دسترگوپہ ہرلورشی
کرم دې داسی وارخطا پٹ توروسترگو

کہری ھی سترگی ستا دسترگو قدر دومہ
ور بہ ھی نہ کرم ددنیا پٹ توروسترگو

زہ خاطر دې دجلو سلائی وے
بنکولے دې آشنا پٹ توروسترگو

خومرہ ترہنہ ونبی دی حہرانیمہ
سترگی د خاطر ستا لہ مہوسترگو
دہدیو پاکستان پینور (مسودات)

شوق ۽ ستا د ډېرو پېغورونو سره لږلو
زور ۽ شو اوږه دستمونو سره لږلو

خوبښ ۽ انښکي شول د بڼو ازغي ۽ هېر شول
زږه رانه بلبل شو دکلونو سره لږلو
ډېرې ۽ کږې ټينکې خواخوږې اوښکې لږلې
تاو دمجت د ارمانونو سره لږلو
سترگې ۽ نيولې ستا دميني په کاروان کښې
لږلو نظري دکردونو سره لږلو
زه تر پنه لوکې شم ۽ به څه سوي ترې راشي
زږه رانه زيار د ديدنونو سره لږلو
چرتېه داسې يار شته لکه زه په انتظار يم
ستورکې د سپاهم د فکرونو سره لږلو
چرتېه به زما لږوڼي زږه پرې مشغوليږي
ستا د تورو زلفو زږه پښوونو سره لږلو

څو به دې مهار د عشق نيولې وي خاطرېه
ژوند در ځني هسې د وختونو سره لږلو

ما د وصال په شپه کښې ټوله شپه سحر ليدلو
حال ۽ دځان لکه مجنون هسې اوتر ليدلو

درېغه ۽ شپه وې د وصال خو تر تمته پورې
زه په ديدن نه مېرېم ۽ ځي ځي دلبر ليدلو
بيا د سحر غمرونو هله لېرې کړمه زه
سر مابنام ۽ نمر اوچت د غره په سر ليدلو
زه ځي لاهېڅ په سرو لېانو باندې نه يم په پوه
لا په اسمان ۽ ځي د لمر په ځاي قمر ليدلو
په تصور کښې ۽ دځان سره کول فکرونه
په هغه شپه ۽ به غماز جوړې محشر ليدلو
ځي ځي را ياد کړل هغه تېر د جدائي وخته نه
له عمه دک ۽ تره ځي پورې اختر ليدلو

خاطرېه بس کړه د وصال طمع پېدا شو د يار
وايي رېبار ځي ۽ جانان دې سرور ليدلو

له منزل نه او ديران کښې چې وژنه لږې معاني مصرع داسې ده :
د مابنام سر دې نمر ۽ اوچت د غره په سر ليدلو

خوبه سره پټ دواږه په زړه زړه زړه يو
که دا دې خوبنه نه ده چې هرچا ته دې بټکار يو

يو دغه بېلتون دے چې عزت مويۍ کښې ډېر دے
خوبه په کښې وايو چې مدام دې در سره يو

ته زما په سوي شمعي زه ستا په انتظار کښې
هرکله چې وي نو مړه به دواږه په يوشپه يو

نه به کله واوهم که دنيا په بله اوږي
کښې دې نور خلق مونږ په خپله تماشه يو

پوځ به ي سرگند شي په کښو ودرځو ديار
اوس به دواږه خه رقيب توري په اوږه يو

راشه مروره چې ي شک له خاطر وځي
وايو به رښتيا چې دا په خه سره خفه يو

له ديوان اوښاروند کښې سوري پښې کښې (پښتانه شري) چې معرفه يي وزنه اوږي معنی کوي
ته دا شعر منزلونه کښې نشته .

باد شومه د عشق دگر نگونو په سرونو
پرېوتم دلري وطنونو په سرونو

د رېغه چې دستا د انځو خوله هم زه وي
پرې ته چې گوډم د کلونو په سرونو

سترگې به زما شي اخر غرقې په ژبا کښې
گرځي چې کشتي دگر دا بونو په سرونو

مات په ما نظر کړه چې سپر سترگي حق چلان شي
دودې کړه دلېوو محلونو په سرونو

هسې هم ايرې يمه د باد سره الوحم
سکورې خله نيسي د زخمونو په سرونو

ځان به خاورې نه کړم غم د ياره که څو ډېر شي
خاورې دې پرې وي د تېغونو په سرونو

بنکلي به سر تپت کړي ياره ستا په تصور کښې
ډېر خاطره ستا د غزلونو په سرونو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

حڪه ي ننا پڻه سوز بدو تهر ڪرو
 ڇي ي پرون پڻه مسبدو تهر ڪرو
 زما خوشا منزل مقصد دے اشنا
 زپه ي لڙه تولو مڙجلو تهر ڪرو
 دلسوزي مڙگنه تپوسا همدمه
 زپگي ي عمر پڻه لسو تهر ڪرو
 زما دا تهر ژوندون زما خوشا ڳوڻو
 ٿول ي دستا پڻه تلو راتلو تهر ڪرو
 ڀار بيا دچاله تورو زلفر نه ڪرم
 يوڻي مڙگ راباندي دو تهر ڪرو
 لکه د شمي بڻکا ستا پڻه طمع
 ٿول انتظار ي پڻه سيگوتهر ڪرو
 زه ڇي سڀي ته ودخبر زه يمه
 مادديدن پڻه رنگينو تهر ڪرو
 ژوند د عشق لوڀي ژور ي غم دي
 سري لڙه واپو ڪرڻ گوتهر ڪرو
 اشنا دستا د بنڪي مخ پڻه خاطر
 ماخپل خاطر پڻه سرو لسو تهر ڪرو

بند شوله ڀره ڇي انڪار دي وڪرو
 زما د واپه عمر ڪار دي وڪرو
 خلق ڇي بند ولي ڪوري ورته
 تاڇي مخ پت ڪرلو گذار دي وڪرو
 د زپه زخمونه ي بيا هله شماره
 ڪڙه دي خپلي خندا شمار دي وڪرو
 زه لاشه نه و ايم ڇي داغ ي پڻه
 ته لاشه يپ ڇي ديدار دي وڪرو
 خاطر زه لڙه تانه چا وڀي يم
 وار به دي لاشي ڪڙه لڙه وار دي وڪرو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

۴۵
○

زۀ يعمه حيران د دنيا سترگو ته
 گوره کتنه نه شی د چا سترگو ته
 ستا د بنکلو سترگو بلا واخلمه
 مخ دې کړمه سترگو بلا سترگو ته
 راشه اهو چشمه لپرونه شومه
 سترگې ې صحرا دی دستا سترگو ته
 ستا ې خندونو سترگو ته گورمه
 لای شی له واره ژبا سترگو ته
 دا خو دې په خپله اشنا کړی دی
 خله ې ژودل کړې اشنا سترگو ته
 ستا خندا برېښنا وه د فلک غونډې
 بیا را نغله هغه رڼا سترگو ته
 تاجوې ارادې د راتلو کړې دی
 بنکاری ې رنگینه فضا سترگو ته

نن خو ې خاطره ستا خاطر وکړو
 بیا به نه راجوې سبا سترگو ته

○

۴۴
○

خبر نه وم دې ثواب او دې عذاب ته
 خو تصویر وم ستا په وروځو کې محراب ته

ما وې تل به خوشحالی وی ستا په عشق کې
 اوس ې نه پرېږدی غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو آرمان خورمه راشی
 کله کله ې نظر وکړم کلاب ته

يو زره ې لري نه کپلو د مخ نه
 فکر يوېم د اشنا د مخ نقاب ته

نور يادونه ې په ياد کې رانه هوشول
 يو دوه نه راځي ې کينډه حساب ته

وايي زپه به زمامم داسې تک تور وی
 ې خاطر وکړم نظر سوی کباب ته

○

خوابه تراخه شور خوږ و هسې نامه پاتې ده
د بدوشپې دى او د بشړ هسې نامه پاتې ده

ته رانه هېر يې خدايه هرڅه په دولت كومه
د دعاگانو د بشړو هسې نامه پاتې ده

په سترگو ژاېو او په زېږو كېنې سره خاندواشنا
مه كړه گيلې د ژېږو هسې نامه پاتې ده

په ډېره مينه كېنې چې زه او ته پرې نډېږېدو
د هغو روځو او د شپې هسې نامه پاتې ده

چې په پلر كېنې به يې په زېږونو باندې اوډكډو
د ستا د هغو اننگو هسې نامه پاتې ده

سبا به واې چې دخداي په خاطر راشه لږه
په ما خاطر كېنې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

ته چې رقيب ته اشارې كړې دا دمل نېنه ده
ته چې دا غلې غلې كورې دا دغل نېنه ده

كله يقين كومه په دا چې مرود يې له ما
ماته معلومه ستا په سترگو كېنې دچل نېنه ده

ته چې تپوس رانه مدام كوي چې څه لټوي؟
زه چې دالاس په سينه ډېم دا ي اول نېنه ده

خاطره تا چې بېكا خوب كېنې د هجرنا ليدلې
يقين ي دا د هغوى ستا د اجل نېنه ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لږ د نقاب لري کېدل زده کړه
زما په لوري سم کتل زده کړه

په جار خندا به د قيبان پوهه شي
پت په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زپه چې سم دا وارې ونه چوپي
که تڼاکه تې کېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصيحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

بېکا ستا په انتظار ې هسې ستړې ټوله شپه
خندل راپورې ستړوچې سپوږمې راته کله کړه

ورته سر په زنگانه وم د وصال ټکي ته غلې
ما به کله کله بڼه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شوپه منډه نظر سته چې هر ستوري به جاکې
چې دستا په لور به تللو هغه ستوري به مزه کړه

ورسره به يې زړه وچړي که شپه وچړي دا خطر نه
په ټپا ټپا وده شرخو وده يې ستا پوره کړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

رقیبه په خپر راغلي د اشنا خبرې كړه
پرېږده نورې نورې بس هم دا خبرې كړه

خوبه ډكې سترگې زه د اوبنكو كړم
كلفامه راشه راشه دغه بيا خبرې كړه
نورې دا غمښتي د جفا خبرې پرېږده
كله كله يادې د وفا خبرې كړه
سبوري كله كيرې د ساقې په پچانو
د تېلې مخاني او د مينا خبرې كړه
نم يې شو د سترگو سپين د اوبنكو په سېلاب كې
بس زده راشه راشه وايه د خندا خبرې كړه
په خود نه يم تپوس راځني مه كوه دده
اشنا ما لېوني ته د صحرې خبرې كړه

خاطره چې ونه كړې د بل چا د غم سودا
ديار د تورو زلفو د سودا خبرې كړه

ما په شوگير تا په خوبو تېره كړه
شپه يې سپوږمې ته په گيلو تېره كړه

بېگا راغلي شمع روپه اشنا
ما ټوله شپه په وړېدو تېره كړه

مينه د ستا زمانو زېږه سوزوې
هسې لمبه دې په اير و تېره كړه

دا ما خاطر ستا له خاطر اشنا
د صبر شپه يې په سلگو تېره كړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د سحر باده دا ارمان يوسه
يوسه په لوري دجانان يوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
که چې خو ما سره د خان يوسه

چې دې د حُسن چمن تر بڼه شي
راشه داو بنکو چې باران يوسه

نه چې مسکه شوې زما زده ته بڼکيه
دا د غم نيز دک جهان يوسه

خوبه زر راشه داشنا سره
دومره خورا شه داچشمان يوسه

لږ دخاطر کهه شمع دويه خاطر
بهار دې راوله خزان يوسه

يا د شرابونه نشي و باسه
يا خو توپ زماله خلي و باسه

يا چې د زده رازونه مه لټوه
يا دې صحرا ته قافلي و باسه

خه لنډه تنگه دنياگي شوه دبه
زر دې د ژوند له ورځې شپې و باسه

د آشنا ياده نور چې مه تنگوه
له دې سراي نه قافلي و باسه

اور دخاطر د زده په خونه شوبل
سترگې دسترگونه يې مهې و باسه

لکه کوی له مسدو ډکه شه
بانډه رانځ کړه له اغزو ډکه شه
چې ستا خوږو زلفونو ته نښه نه شه
زما خټکل له زولنو ډکه شه
که یې هرڅو د دسره ضد نیولې
خو زما مینې له پښتو ډکه شه
چې یې ژوندون له رنگینونه ډکه شي
بیا په غصه کېنې له نشو ډکه شه
بس پښماني له زړه نه وباسه نن
وهرېره مه له اشارو ډکه شه
چې تا یې هم کړېوان ته څیرې ووي
هم ستا کوڅه یې له ټوټو ډکه شه
ښه دې زړه تش کړه چې بیا بیانې وایې
فضا زما له اسوېلو ډکه شه
بدخواه چې لاس په سینه کېږدی درته
دخېر څانگې له اغزو ډکه شه
خاطره یار دې په څېر کېنې اوسې
ټوله دره له سپینو ډکه شه

ستا له سپینه مغه زار زما زړه ډکه شه
هم داستانه سپینې اوهم لرگې شه

ستا په ژبه باندي هره ژبه خوندي کا
اے اشنا یا ابرېدے یا پېښورے شه

زه او ته دچا ژبا او خنداڅه کړو
زما اوښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس دځمکې ته لري شه رقيبہ
يا پخپله باندي ځمکې شه يا ازغے شه

زه خاطر دې نور خاطر کولے نشم
اے رقيبہ که پوهېږي نو سږه شه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ترخوتہ ۽ زہد کیری کلہ کلہ
پہ خوبو سرے مہ کیری کلہ کلہ

درد مند و نظر هفوله پہ کار دے
پہ دل اسہ دہ بنہ کیری کلہ کلہ

پہ اشنا دچا نہ ورک شی موکد نشی
پہ ڄان هسی ورکیری کلہ کلہ

بنکاری یار سرور نہ دے اے خاطرہ
پہ لہو کینی ۽ اوسیری کلہ کلہ

د هجران پہ شپہ دیوہ پہ لاس کینی راغله
خدا ۽ خبر ۽ چرتہ تلہ پہ لاس کینی راغله

رقیبان خو دہ اوس تہول رالہ راتہرشی
پہ یار راغے نو وسلہ پہ لاس کینی راغله

پہ ۽ صبر امید دواہہ ہسی خور کپل
پہ لہ ڄانہ خبر ہدہ پہ لاس کینی راغله

پہ دسترگو د سرو شونہو اورد زلفو
تصور ۽ یوہ ڄہرہ پہ لاس کینی راغله

پہ پہ تلو کینی شوہ مسکی نوبیا بہ راشی
اے خاطرہ ہس راغہ پہ لاس کینی راغله

بیا به سره گورو اوس خوانی ده درومه درومه
خوک کپی دومره غم خودیوانی ده درومه درومه

اوس ته ایله راغلی چي بس وخت دختکدن شو
بیا راته گران پری آسانی ده درومه درومه

وچي یې بیازاری د بناست دے گرم شری
هر شه پنه کبی ختله دے گرانی ده درومه درومه

زه اوته خاطره نور پنه خله سره خوابه یو
مینه خوهم دا پنه جانی ده درومه درومه

ستا دبنکی مخ شمع چي مپه شوله
جوپه په محفل کبی توره شپه شوله

راشه لزه واوره د آفت قصه
بس دے نوره زپه کبی چي زپه شوله

دپری وعدی بنی وی لپی لندی
اوس دی هر یو کال راته وعده شوله

تا چي د خاطر خاطر ونه کپلو
بنه شوه دپره بنه شوه آشنا بنه شوله

کله ږي په فکر کېني دستا شمه
لاړ شمه له خانه خوبيا راشمه

ته که لري ضد زه خو پښتولرم
اوس در سره غرنګه پخلا شمه
خيال او تصور ته به سلام وکړم
زه که دخپل زړه په تماشا شمه
تا وي شي د زړه نه ستا دمخ لږي
ګډ ږي ستا د زلفو په سودا شمه
نورې دې د مينې لارې سمې کړه
خدا ږي خبر ږي کوم پلور خطا شمه
عشقه داسې ځاي لره دې راوتم
اوس به نه دستا نه د دُنيا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنگه په طمع د سبا شمه

ډېرې غريونيرې را کتلي دي
لږه به خاطر ته په خندا شمه

شکر ږي زه هم استاد بڼې شومه
اوس دې ږي زه بڼکيد د کوڅې شومه

زه به په خان خه وکړم ږي راشې ته
واړه دې په طبعه کېني ذرې شومه

دوسره در نژدې يم که څو لري يم
لري به شم نور که در نژدې شومه

نن خو دې خاطر ږي سبا نه وے
پوه دې زه د مکر په وعدې شومه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دلارې خاوده شرم د پېښوځني و تله يمه
اشنا په تاپسي له تلوځني و تله يمه

د آشنا مخه نورې سورې ژپ و له نه شي
زه خور اود او د اوبوځني و تله يمه

په بنه بڼې به دې زه لږ ډېر نازېد مه اشنا
زه په اوس پوه دې د بڼې وځني و تله يمه

تاخو به نور ډاټه خندلې وې چې داڅه وشو
که په ژپ دې دکوڅوځني و تله يمه

دغه داغونه ي دې بس دومره خاطرې وشو
نور دکړلو دکلوځني و تله يمه

توبه څنگه تېرېږي په موبنيار باندي وختونه
ناپوههسي تېر کړل په قرار باندي وختونه

هچرې هم سخيان خود سبا غمونه نه کا
له شومانونه تېرېږي په خروار باندي وختونه
دا تېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېر شو
ته راشه نور دې سم که په اقرار باندي وختونه
نه دے هسي کرم چې څوک په غم کېږي دروند بڼکاريږي
په هرچا باندي تېر شي په خپل وار باندي وختونه
گوره دهغو په زېږو کېږي نوره سودا نه وک
تېر چې شي د بڼکليو په بازار باندي وختونه
لکه باد هسي تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
و درېږي نه و درېږي په بيمار باندي وختونه
دمخ دې تصور کړم ځکه مخ ي داسې تور دے
خبر نه ي کړل تېرې په انکار باندي وختونه

ما څنگه به لېتون کېږے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما بڼکلي تېر کړل په خپل يار باندي وختونه

دستا دخوې چې فيصله ماته شوه
نوده دنږه يې حوصله ماته شوه

شونډې دې هسې رپېدلې نه وې
په زېږه دې بله څه راتله ماته شوه
نورې ساتي څه جرم نه وځي کپه
تسه له لاسه يې پياله ماته شوه
که به عوض کښې يې هرڅه غواړې ته
دا يې په برخه رسېده ماته شوه
لاسي يې واکه چې جامونو ته ځي
ماښام خونږه دې چې روژه ماته شوه

خاطر پرېږده دورو غوتوې
نوره زما او ستا ناخه ماته شوه

ما په مثال لکه پتنک وکڼه
ته دې دشعې غوندې رنگ وکڼه

که يې کوثر شولونصیب د دیدن
بيا يې شهید دعشق په ننک وکڼه

زما بستر وی لپونو ته مدام
زېږه ته يې هم پالنگ وکڼه

لکه چې شومره ستا غمونه دي ډېر
پراته يې تېول په زېږک زنگ وکڼه

خاطر کچکول دکدا واخستلو
اشنا دیدن په ځان قلنگ وکڼه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ خو وایہ زہ بہ خہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ
 خہ بہ کرم او خہ بہ نہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

تاخو وی آبادی پر پدہ، ماخو پر پشورہ دلہ خہ دی
 زہ کیہ لہونیہ
 پہ صجر اچی کر خہ کرم

چی اشنا کرمی سترگی پور تہ بانہ ستا پہ لور ددوی
 زہ کیہ لہونیہ
 زہ بی کوم طرف کا پہ کرم

زہ خاطر دد تہ جہیزیم چی پہ خہ بانڈی راوین شوی
 زہ کیہ لہونیہ
 چی پہ خہ دی اوس وھ کرم

لہ منزلہ اور دیوان کیتی (ورتہ) دے

نور زہر پہ خوب و کیتی دافسون مہ راکوہ
 دا بس دے اشنا نور دانپہ چا ورون مہ راکوہ

تہ تل کہہ ستمونہ خوبہ خپلہ اے اشنا
 سزاد رقیبانو پہ لمسون مہ راکوہ

چی خو وکری وعدی نو سومرہ لاشی پی وعدی
 دا دی وی در پاتی خو زبون مہ راکوہ

کہ زہ چری پہ خود وے نوپہ تاشہ کرم
 پہ ستر کومالہ دار بیا دجنون مہ راکوہ

ھر شوکہ زہ خاطرہ داشنا اجل تہ مغ شوم
 دگور مبارکی خوبہ ژوندون مہ راکوہ

لہ دیوان اور منزلہ کیتی مصرعہ داسی دہ: ھر شوکہ زہ خاطرہ داشنا اجل تہ شوم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لورے دریا ب د مینې نئ شې پئ واپه زپه
شومہ یارہ بیا دستاغوندي پئ نئ زپه

چی پئ خله کوی یوه او پئ زپه بله
دهغه سره به مینه کړې پئ خه زپه

سوی دنگ ته یې لږ وکوره دلبره
ما نیولے ستا دحسن پئ لمبه زپه

بېکا ستا پئ انتظار کېږي شمع رویه
دهر ستوری سره پورته یې خاتنه زپه

بیا یې خوب واپه تپو پونه او هېت شې
دهجران چغې چې وشې پئ وده زپه

یوغم نئ دے چې یې وکړې اے خاطر
دېر غمونه دی کوه یې پئ ساپه زپه

خیکر یې شوکباب پئ لچواود و لکېده
پئ ما دے یک تنه کله په هر لور و لکېده

چی لری در نزدې شوم د وصال پئ تمنا
دستا دگنګروکانو پئ ما شور و لکېده
خیکر یې تش ککوکل دے راشه وکړه تاشه
د سو فریادونو تنګ تېکور و لکېده
زپه گیه امید لند کړه پس له دې نور له وصاله
بېلتون دې خوانی مرګ شې اوس یې زور و لکېده
سپین مخ دې رابنکاره کړه د نقابه لکه نصر
ور بل دې پرې د ورېغوندي خور و لکېده

خاطره خدای خبر کله بیا دیدن وکړې د یاره
چی بیا د غمازانو داسې زور و لکېده

اشنا وې دا لږکی دی د خاطر داسو پلو
رقیب وې ما زیګر شوی په تن اور و لکېده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

عڪس دستا زما دسترگولہ زنيار نه وئي
د زبه له کوره ي بهستون په يو کذار نه وئي

داسې بله شپه به په نصيب سره راځي
په عمر کښې راځي خود رقيب سره راځي

داستا کوڅي له زه د روغ خان په خيال نه ده
پي تاو راتاو نشي دستنې سوم نه تار نه وئي

خوشحال وې په غم کښې بهېداره شامدم
را دروي خوشحالي دې د حبيب سره راځي

اے شمع روپه راشه نور دغه ضدونه پرېږده
پي په مين دې هره شپه د انتظار نه وئي

خوږي په تندي يې د ازل ليکلي نه وې
دومره زحمتونه د غريب سره راځي

دستا د عشق په سمندر کښې ي ژوند وچوږده
پي په رښتيا خوشمندر وي دانکار نه وئي

خنديږي او گډيږي سره کلونه د سبا
نغمې پي د بهار د عندليب سره راځي

شېبې د اوبسکو د خاطر پسي ايله زياتي شوي
بنکاري دستا د حوائف او بد شو بهار نه وئي

نور خلق که رغږي په دارو د طبيبانو
خاطر ته مريضونه د طبيب سره راځي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

له منظر نه اورديان خاطر کښې لفظ هم - نشته، پي مصرعه يې وزنه اوبې معنی کوي
له - غروچي، ترکیب مصرع يې معنی کوي

زپکيه تا وې ږي دردونه څه دی
 دا په کومکل کښې دې تېرکونه څه دی
 زېږه په بهنوي وله څوک يې وينی
 وهه وهه داسترککونه څه دی
 بس خورکه مخ دے نوکلنماه دے ستا
 دادخورشېد قمر مغونه څه دی
 نه ده اسانه اشيا نه يې د زېږه
 لادسم دې تندرونه څه دی
 داستا منزل دې دومره نور لري شي
 گوډو ږېندو ته تيندکونه څه دی
 که يې ذرې کا نور نولا به بنه شي
 ستا په فضالا وسعتونه څه دی
 چې سرور وی یسو ساعت يې گوره
 چې وی پخلا نو بيا کلونه څه دی
 چې سرور يې پتېدے خو نه شي
 ماته په غلا غلا ديدنونه څه دی
 دا په خاطر کلفامه ستا دشونډو
 وی په خاطر دې پرمرونه څه دی

چې کته درته له ډېره هجره نه شم
 داستا سترکې يې کوڅې د زېږه نه وځي
 خداي دې هغه وخت رانه ولی منمه
 چې يې ستا د ديدن شپې د زېږه نه وځي
 که دسترکونه يې وځي داستا سترکې
 وې وېل که يې جرکې د زېږه نه وځي
 موده پس سره يوځاي شړپه محفل کې
 ستا بانه يې نن نيزې د زېږه نه وځي
 جمع زېږه لره اشنا چې زه داستا يم
 چرته زلې يې خورې د زېږه نه وځي
 دمخ لري کړه پلو زه دې لوکے يم
 چې يې ستا دمخ لمبې د زېږه نه وځي
 ترهغي به دې رقيب زېږه وچوي
 چې خاطر دمعشوقې د زېږه نه وځي

کله دستا د خندېدو شپې دی
 زما د اوښکو د شپو شپې دی

په دالند تنگ وخت کې چې حال وپوښته
 دای د ژوند د تېرېدو شپې دی

په تا اختر اوس د خوانې راغله
 دا ټولې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ ته به راخېژې کله
 اوسې د ژوند د محفل شپې دی

دا زه خاطر درنه تېرس کومه
 د بېلتانه دې نورې خوشې دی

خاطر د وینو غرغړې وکړې
 دای د ژوند د ختمېدو شپې دی

پې پېمان نه شي په بیا کېڅه دی
 پرېږده را وگوره په دا کېڅه دی

زما په اوښکو کې خندا ده دستا
 یاره دستا په دې خندا کېڅه دی

شمې د فن شپې نه سبا جوړه
 سبا به مړه وې په سبا کېڅه دی

زه دې یې سترې په توپونو کړو
 کله داستا په دې کېڅه دی

خاطره ته چې ماته نه شي کته
 لږه دې پوه کړه چې په ما کېڅه دی

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

زماچي دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي
نوري نه ويخه سترگي که هر چرته سترگي دي

له هره دره ووتلي سترگي هي اشنا
که وږي دي که تږي خودي ددته سترگي دي
ته تل راته موسپزه په دي عمر مه شه جوړ
زماخوهم کلغامه دي پرهر ته سترگي دي
د مينې سمندره سترگي غرتي هي که هي تا
وتلي هي له تا کله بهر ته سترگي دي
په اوښکوي که ستره وږه ونه هي دعشق
که گل يي دمنځ رڼي خورشمر ته سترگي دي
را وه چي خبري بنه وه په وخت سترگه دسبا
زماخوهم ختلي دي سخن ته سترگي دي

خاطره که خو غواړي زپه له تا ديار ديدن
نه نه شم ورکله زما نمرته سترگي دي

دستا په غم کښې خوشحالي پتې دي
په دي زندان کښې انادي پتې دي

زپه که ته هي زه لېونه خونديم
دمخ سره زلفي رسي پتې دي
په خورو زلفر کښې راگوري په چل
په دي ځنگل کښې دي هوسې پتې دي
په کومو سترگو به بيا بيا درځمه
په اشارو کښې دي تېکې پتې دي
خاندي چي جوړي شول دزپه زخونه
ايله په وينوي خوکي پتې دي
څه شو په ځله چي دي رخصت راگړو
ستا په نظر کښې تلي پتې دي
په سرو سروگورم تورو سترگو ته دي
چي په کښې څه بلا مستي پتې دي
ستاله سينکاره هي ځواني شه لوکه
ډېرې په خاورو کښې ځواني پتې دي

دستا په خيال زما خاطر شوايري
خو د اميد په کښې سپرغي پتې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زپه ځي که هرڅو رانه هرڅه غواړي
مخ نه دے خبر ځي هرڅه زپه غواړي

اے ماشومه زپه ته رانه بنه وائې
هغه رانه غواړې ځي مانه غواړي
تل به ځي پروا وي گپنگونو نه
څوک ځي خپل منزل ته رسېده غواړي
زپه او د نظر ځني دې خلاص کړمه
نور دې لا بنايست راځني څه غواړي
هرسپه دستا دديدن وې نه دے
داخو هم زپه غواړي هم لجه غواړي
خبر نے که زهير شوم خان ته گران شومه
بد هم په گپي وي ځي څوک ځي بنه غواړي

خلق پرې تېر شوي له سرودنو نه
خُله ورته خاطر په تشه خُله غواړي

نن خوماته هسي بله دنيا بنکاري
تا ځي نه وينم نرځله دنيا بنکاري

تنک کواکل يوه دنيا شي ځي ته يادشي
ځي تا تنکه لاکواکله دنيا بنکاري

ځي له مانه هسي کله صحرا بنکاري
ځي له تانه هسي کله دنيا بنکاري

ځي په هجرو وصال نه په گپي پوهېږم
داستا ده که ځي خپله دنيا بنکاري

هيڅ خاطر دې خزان ونه کېو خاطر
څنگه خبره او ځي کله دنيا بنکاري

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ما وې نن به ې زپه وچوړي خودرونه دې تېرېږي
پرېږد ده خه کمې تپوسونه خو وختينه دې تېرېږي

جوړې تا اوده کېږي د راتلو زما په لوري
نن ې سترگوته دوېاندې مثالونه دې تېرېږي

جانانه زه ې زغملې شم که وي دستا د لاسه
هرڅو که ستونډه طرفانونه دې تېرېږي

ستا دحسن په بهار کېږي ياره نورې رنگينې شته
دغه دهر په خاطر باندې غمونه دې تېرېږي

له منزلونه اورديران کېږي دالغظ نشته ې مصرعې ې ې معنی کېږي ده

زما زپه اودستا سترگې سره پېږي
نور به بدکا ې په دې منع کېږي خاښېږي

که خبرنه راکوې خبره ې ښېږي مه کړه
مښ زپه ې ستاله مينې نه صبريږي

که دې غم په ما انبار وي پروا نشته
دکلونو لاندې څانگه نه ماتېږي

ې ې ورتې اشنا وايي خغه شوې؟
زپه ې ښه شي په گورکل کېږي نه خاښېږي

زه خاطر داسې هېت ستا د راتلو کم
که پانې ې په ونه کېږي رپېږي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د وخت د گذارونو ې داغونه نه جوړېږي
زما سره سپر ليه ستا کلو نه نه جوړېږي

يو ځلې ې وران کړه ستا تصوير لاله اشنا
عم هغې زما هغه فکرونه نه جوړېږي
رافي شه د يار غمه د دُنيا د غم سر
يو کور ې د زه په کبې برونه نه جوړېږي
ا زه ته راته واي ې يار راشي څه به کړو
لڅخو به ځنې وپاندي تعبيرونه نه جوړېږي
زه خو ې اشنا لاد پخوانه لهر نه وم
د عمر لهر لوتنه زنجير ونه نه جوړېږي
زه تاته په قدم کبې او ته ماته وې ولاړه
زما او ستا په منځ کبې پېغورونه نه جوړېږي

خاطر ه يو ويخ نه ده نن زه جوړ او سبا وران
ې د هر کوي غمونه هغه زه ونه نه جوړېږي

څه ې پرې په ما زما د يار سره جوړېږي
خبر د زما زه د انتظار سره جوړېږي

کله په يورنگ شي بيا سل ځل په بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وگوره واره څنگه په سترگو کبې اقرار کا
بس خو د يار شونډې د انکار سره جوړېږي

څه په خاطر کيری نن د بنکليو په صفت
هغه وخت راغلي د ې د يار سره جوړېږي

وی به ې گواه سبا دا سپین سپین دیوالونه
دغه تور لوگي چي د دیسو نه پاتې کیږی

یاد ې د دنیا له یاده مخکې مخکې ددی
څنگه به دستا دیادېدو نه پاتې کیږی

باده د پلټون چي ې پډلوری بیا رانه شي
سترگې ې دیار د تماشو نه پاتې کیږی

زېږه له ې دارو دی او کجل ې د بصر دی
خاورې ې خاطرې چي د پښو نه پاتې کیږی

بیا راغله شپه او ځلند ستوری یار راغی
بیا به ې خاطر ن د خوږو نه پاتې کیږی

له دگران کېږی مسرع داسې ده : خاورې دې چا نه چي د پښو نه پاتې کیږی

په ځای کېږی د پښو نه پاتې کیږی

نور به ایله څه دلبرونه پاتې کیږی
گوره ې یو کر دې ې د پښو نه پاتې کیږی

زېږه ې چي اشناد ستا د تلر نه پاتې کیږی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږی

پېچې ې د زېږه د لمن ورژېدې لارې
غم دې پډ کېږی د پښو نه پاتې کیږی

نه بلېده هې اور دمخ دې دا ې زېږه وه
گوره چي به سکور د سرو لمبونه پاتې کیږی

تاچې په کېږو وېو د عشق بوتلم زېږه
څنگه سې لارې د پښو نه پاتې کیږی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

په ارمان د نادانی شی څي موبنیاړشی
خوشحالی او خوب یې وړکشی غم یې کارشی

تخت و تاج او بادشاهی یې په کار نه وی
په ارمان د روح صورت شی څي بیمارشی

په توبه باندي ډیر به بنکاری څي زېږشی
بنکاری بنه څي په حواری کبني توبه کارشی

لېونی په کاپوکی ورتنه خاندی
دهو بنسپار و ځنکدن په یوگذار شی

خپله غمه د یار غم یې لږ مېلمه ده
تابه وکړمه وار وکړه که ډي وار شی

ته ډي خپلې سترګې وکوره څي غه کا
د خاطر زېږه به څرنکه قرارشی

سترګې ډي کره برندي څي وختونه وارخطاشی
زلغی کره پرېشانه څي کړدونه وارخطاشی
خو به کرې وعدې راته دفت او د سبا
ډېرې شپې وعدې کره څي خوبونه وارخطاشی
زه درته له ډاره په محفل کبني کتې نه شم
سترګې څي راوړې نو زهونه وارخطاشی
عقله څي یې ووينمه زلغې تار په تار
بس خویو کړېوان ته ډي لاسونه وارخطاشی
دومره اے زېږیه ! ځان ته مه بنکوه بنکله
وبه چوپې له واره که دردونه وارخطاشی
غله سره د مینې په محفل کبني څي یوځای شی
زهونه وارخطاشی څي رنگونه وارخطاشی
مل یې کره د زېږه یې که په ځله نه بیانېږی
داسې ادا وکړه څي دا دونه وارخطاشی
حکه زه خاطر ډي دومره وصف کړم اشنا
پرېږده څي د خلکو درته زهونه وارخطاشی

چي بي روڊ دے دلچرپه پڄانوشى
سود پي کله بيا دل ب په بهانوشى

خو چي خداي را کپه نه وى نوبه ٿايم
دخپير فصلونه تل په بارانوشى
که دستا په نوم بدن نام يم پروانسته
لهوني غبون نه تل په لهونوشى
زه دستا لهونوستر گونہ دار نه کرم
که خو يونه دي دستر کول لهونوشى
هغه شپه چي دي دستا زلفي په لاس وي
دغه شپه د سپيلنى د وپاند بنوشى

چي دنپه کور ته دي راشي پروامه کپه
له خاطر خاطر تل د ميلموشى

له کله دادوا به شعر ونه منزل نه کښي نشته

که ديوان خاطر کښي دامصرعہ داسي ده : چي دنپه کور له راغله ودي سڙي

ردې دنيا نه چي سکلان ورک شى
غڻ د بلبل به په بومستان ورک شى

دا ته چي ٿا پي ستا ٿا هڻ نه ده
که درياب کښي چي باران ورک شى

هو مره ي سود په لهونوتوب نه کپري
چي په منگل کښي ي گريوان ورک شى

خو به له تومہ ستا ورک شوى پلونه
چي د خاطر په کښي چشمان ورک شى

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

وہا ندي بہ ٻي دا وي چي کا تہ بہ شي
اوس چي پتہ ژوند پورہ شوم وایم خہ بہ شي

وایم ستا بہوتہ د زخی زږ نہ
بس دے کتہ وی داسي نو ساہہ بہ شي

نہ و مہ لہ داسي جد اي خبر
ما وي پتہ ساعت کي تله راتلہ بہ شي

وي کي کپو تپوس چي راخہ خہ غواڀي
ما وي چي کتہ راشي نو خرابہ بہ شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نہ بي پر پردی دواہہ سرہ مرؤ بہ شي

هر وخت چي ژپا کي خندا نشته دے
زہہ خود خاطر اوبہ اوبہ بہ شي

ستا چي خودي زلفي کونغي راتاوشی
زما د زہہ خني رسي راتاوشی

پتہ مہ پتہ لوپتہ کي تاوشی
لکھ و پرانہ بر بوکھ راتاوشی

نہ بہ ٻي بيا کي لپونے دغرونو
نہ بہ دا ستا سترگي هوسي راتاوشی

پتہ زپ بودي خوبه وانہ وپم لہ تا
نہ بہ خاطر ستا لہ کوانہ راتاوشی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

راشد پنه کو شو کبني د جرگو خبري نه شي
چرتي پي پنه مون کبني د پردو خبري نه شي

د پرو شپوله راشد پي له يو بل نه خبر شو
ياره پنه يو شپه د تولو شپو خبري نه شي

وايمه له خان سره پي دا به ورتد وايمه
را پي شي آشنا پنه حوصلو خبري نه شي

زه اوتنه پي ووينوله ورايه سره پوي شو
چا وي پي پنه سترگو کبني د نه و خبري نه شي

ياره ستا د هجر او بدو شپو شو کيو کپه يم
کورده پي ي اوس پنه اسو پلو خبري نه شي

خداي خبر خاطر زه بيا چرتي ته بيا چرتي
پر پرده اوس پنه تلو کبني د راتلو خبري نه شي

خزان لار شي بهار راشي گلان خوشحاله شي
بلبل يي د چمن وي بوراگان خوشحاله شي

نن خومه را کوره مخ دې بل خوا واپود
پر پرده پي ناپوره د قبان خوشحاله شي

شمع پي بليزي د محفل د پاره خاندی
زده کبني داسي وايي پي عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفا کافي، ستورنه کله غمونه وي
زده کي د خاطر وچو خو پي خان خوشحاله شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زہدہ پتہ دہی نہ دے چي ناولے مخ دے
چي کوم چي خوبن شي هغه بنکله مخ دے

مخونہ دہر دی خودا مخ چي خوبن دے
والله يہ تہولوکنبي وتلے مخ دے

پرپر دہ چي اوبنکي چي بھيری پتہ مخ
دا بي گناہ جانان رتہلے مخ دے

خہ وشوتاکہ دیدن بندکرو پتہ ما
خاطر پتہ زہدہ کني ستاساتلے مخ دے

داستا پتہ سترکوکنبي بدخہ پاتي شي
رقيبہ يارکہ چي پتہ خلہ پاتي شي

ستہے مزدور سحر وختي پاخبري
پتہ شوکيرو مين وودہ پاتي شي

يوخلي نبع پتہ دہي لار تہرشہ آشنا
چي دہي کاہہ واپہ کاتہ پاتي شي

افسوس چي ستا پتہ خيال کني خہ بکارہ
دغہ ارمان بہ چي پتہ زہدہ پاتي شي

وستايہ دہر د يار تراخہ خاطرہ
چي پتہ کتاب کني دہي خوابہ پاتي شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

خون خويو د مينې په ترخو کبې انتظار دے
بشکلې تماشه په تماشو کبې انتظار دے

څوک چې ستا د گرانې مينې طلبکار دے
هغه کله له غمونيزنه وزگار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما خوسره اوږدې کړې دي
بنه دے چې د ژوند په ورځو شپو کبې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او بښکې وچې نه کړې
ورپړې دې د چا په دې شپو کبې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې ونه نيسره
ما ته څه د هجر په غرمو کبې انتظار دے
لاړې د اُميد د زړگي شني پانې ي وچې شرې
بيا ورته سپر ليه په راتلو کبې انتظار دے
ما وي چې کله نن نه وي سباله به دې خوبه شي
دېر ي ورته کهي په اسرو کبې انتظار دے
کله به شي ستا د حسن شمع راته بله
گران راته د زلفر په تيارو کبې انتظار دے

ستا سپنکار زما په سترگو کبې غم پيړي
چې په کوم لورې زه گورمه بهار دے
د منصور خرو غسې نوم دے په دنيا کبې
که يقين دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوي ، تغيروي چې ي ستا مينه
بس هم دغه ي خزان او هم بهار دے
دا رقيب دې څه په مخکې مخکې کيږي
بس دستارا باندې هر منت گزار دے

که دې يار له سترگو ووتو خاطره
خپل غزل مخې ته ونسه دا يار دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

بنه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلي وو
بشکليه ستا ديدن په سرو لمبو کبې انتظار دے

مياشتني غنچه به پېښور

آگست ۱۹۹۰ع

ما وې خان راته اشنا دستا په څېر دے
دې وې وروستو به ته پوه شي څه وايي څېر دے

دې وې زېږه که څيرې ستا زما په زلفو
ما وې ستا هر يو کلب ورتنه کاوشېر دے

دې وې زه يم هوسې په مېرو روڼه
ما وې زېږه زما دل وې و غرو نو شېر دے

دې وې بيا ته مخ بنکاره که په پښتون يې
ما وې هر پښتون پخوا له سره تېر دے

ما وې زه خاطر دې هر وخت يم په طمع
دې وې راشه دلته کېنه غم يې ډېر دے

خدا يه غومره بي وفا زما دلبر دے
بي له غمه يې زه مرم په ده اختر دے

دهجران د لاسه شب و روز ژېږېم
ځکه داسې يې په اوبنکو کړېوان تر دے

يا خو زه ورتنه نظر کولې نه شم
يا خو دے ډېر په لمر اېښي زورور دے

اوس يې سود په بل بشر د زېږې نه شي
بي ليدلې يې ديار بنکله بشر دے

تور باڼه د يار د غشو په مثال دی
بي ویشتلې يې زما د زېږې سر دے

درېغه زه خاطر خو پوه په پيل تصور کوي
بي په څه باندي زما نه مرور دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

شاید چي حُسنِ داسنا ڀي دلبر نه ڊک دے
 د زپه جھان ڀي دلگو داسو پلونه ڊک دے
 خوبنه ڀي ستا په بهنو غشوره ويشتنه د زپه
 گنتي وطن خو هسي ياره د ازغونه ڊک دے
 دستان صيب شه خوشحالي د ڀي غمي خوبونه
 ز ما د خوار غريب نصيب دشو گيرونه ڊک دے
 نمر مځي مځ ته ڀي له ورايه ناخبر کتلي
 نن رات هککه داجهان د پلوشونه ڊک دے
 راشه کلونه گواهان دي په صحرا کښي ز ما
 چي ټول چمز ز ما د اوبنکو دشپونه ڊک دے
 د احسرتونه د اغمونه تنگ گوگل ز ډک ځي
 له ډي خو گور بنه دے هر څو که د تيارونه ڊک دے
 زپه ڀي يوه دلپونټوپ په کښي سوداگره
 بازار د حُسن خوله ډېرو تماشونه ڊک دے
 همدمه مه را يادوه دا تېري هېري قصي
 ز ما زپه ځي خو وختنه لا دکيلونه ڊک دے
 ز ما خاطر ڀي له شكونو له فکرونو ڊک کړو
 د مځ کتاب ډي راله راوږه د قيصونه ڊک دے

تک تور سويے دستا سويے ودريل دے
 چي ډي اور د بنکلي مځ تر ڀي لاندې بل دے
 چي خو ځم په مخکښي لا منزل زياتيري
 اشناستا د ډي منزل څنگه منزل دے
 چي ڀي شک په کومه لار دے سوداځي شوم
 نور ڀي هېڅ موندل نه دے خوشاپل دے
 چي اشنادي په کښي اوسي اے خاطر
 خپېر وگڼه حرم که خوشاپل دے

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

شومره ڊهري پڻه زهنگي باندې ڇي غم دے
د آشنا سود به پري نه شي وائي کم دے

زه ڇي هسي پریشان او سرگردان يم
هر يو غم بي لکه زلني پيچ و خم دے
دهجران دل سه شب و روز څږه څږه
راشه يو واري پڻه سترگوي تود تم دے
هغه خاوره ي دارو ده که ڇا راوپه
پڻه کوم ځاي باندې بي ايښي ڇي قدم دے
ټول عالم بي ډهر صفت د سخاوت کا
کيله څه کم ڇي داخل نصيب ي کم دے
زه خو ځکه هسي شومه پڻه خندل يې
خلقه ما او پڻه جانان کښي کوم يو کرم دے
ڇي دلبري پڻه څږا پوري نن خاندي
نو وچ شوے ي دسترگو کله نم دے

حکيمانولره مه درومه خاطره
د يار شونډي دي پهرلره مزه دے

ستا پڻه انتظار کښي ماته کاله څه دے
دومره لا مانده نه يم ستا خيال څه دے

سوزي هم هغه ڇي پري بليري اور
خانده لے آشنا تاته دغال څه دے

تاکه پڻه شاله کښي پته وليدم
بيا به داسي وائي ڇي مثال څه دے

زه دي هر يو غم د زهنگي داغ گڼم
ماته لا دستا پڻه جبين خال څه دے

ما خو درته وېل ډېره ي مه گوره
وگوره خاطره اوس دي حال څه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چي لب نظري دبصر پاتي دے
جو پي منزل ته دهر سفر پاتي دے

شپه که او بدده دخورو زلفرده خو
وار دي دسپين مخ دسحر پاتي دے
زار دي دميني دلبوخي زره
لاي په مينه کبني خيگر پاتي دے
تپوس دشيپي وکره که وکره يقين
ستا انتظار رانه سحر پاتي دے
دانظار ديوي چي تنه نه شي
اوس خوشپه تيره شوه سحر پاتي دے
ماخوردستا په سر وطن گهلو
خبر شه اوس رانه خيبر پاتي دے
زه او انکار له تا په کومو سترگو
لاي دتن دپاسه سر پاتي دے

زه د ريبار په خله رخصت خنکه شم
ديار خاطره چي خبر پاتي دے

چي زره ي ستا په تور دے په بل تور ي پېرزونه د
نظري ستا په لور کهم په بل لور ي پېرزونه دے
اے هجره پي ي ورا نه نه کهي دا دنه کی خونه
ارمان په کبني د يار کهمه په گور ي پېرزونه دے
دا نه چي هر بنا بست باندي شېدا دے زما زره
دستا په مخ دي سوزي خو په اودي پېرزونه دے
په غېر ستا د معفل خني يي نه شي خه گزبان
در دروي به خاطر خو په پېخور ي پېرزونه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دخان سپنکارولو کښې مسکي وې ما ليدې
زما د زېږه په سولو کښې مسکي وې ماليدې

پرون ې څه پرواه ستا په گذار نه وه صنم
زما په زېږه ویشتلو کښې مسکي وې ماليدې

شاپد چې وه درياده حيرانتيا ې هغه وخت
اين ته په کتلو کښې مسکي وې ماليدې

خفه يمه په ډاکه بڼه ې ستا له سږي کښې
دقيب ته په وپلو کښې مسکي وې ماليدې

لبان دې لکه پانې انکې دې سره کولونه
سحرچې ته په کلو کښې مسکي وې ماليدې

خبرې په غصه کښې کږي هم د چا خاطره
اشناچې په کتلو کښې مسکي وې ماليدې

سپنکارو دې چل چې د خندا زده کړې
سپنکارو زما چل د ژبا زده کړې

په لنډو پلرونو به ې څنگه ځمه
ما خو تل تک چې د صحرا زده کړې

نن دې ونه وې په وعده کښې راته
هره وعده کښې دې سبا زده کړې

خاطره طمع د وفامه کړه
اشناخو يو چل د جفا زده کړې

ز ما د اُمید و نو و د رُج شپې و غزېدې
هر شو ستاد منزل کهُ مرعلي و غزېدې

اوس چېرته ترېنه لږ شم لېونې چې کپه یار
هر چاې کښې یې د زلفو زولنې و غزېدې

نمر مغینه اوس دې سې لارې مانه کړې کړکې
نظر کهُ ستاد مخ پرې پلوشې و غزېدې

چا هسې داسې وې چې خاطر کړو یار خُلا
پهُ دې د رقیبانو جنازې و غزېدې

اشنا ی فن لیده تهرې و عدې را یادېدې
دا وصل کهُ هجران وهُ پې گیلې را یادېدې

بس وهُ ی ستا ارمان پهُ زپه کبې نور خُله ودا
دانهُ چې ماته نورې مرعلي را یادېدې

منم چې فراقجن به نور سبا را یادېدې
لهُ ما چې اشنا لږهُ ماته شپې را یادېدې

کهُ هر شوی ؛ نو یاد لره چې هر دې شم بنهُ
پخو لې لا پهُ زپه کښې اوسېدې را یادېدې

وم دومره لېونې ستاد پرېشانو زلفو زهُ
چې چرته خو به خاورې بادېدې را یادېدې

ز ما د زپگی یاد شو د مخکې نظر سره
پهُ هېغ نهُ هرېدې هم داسې را یادېدې

دانهُ چې اُهو چشمه اوس یې غځې ستایم زهُ
د ستا خمارې سترگې لا وې را یادېدې

بېکا چې شمع روید هر خُله هر وهُ د خاطر
د ستاد محفل بېکلی تماشي را یادېدې

کله هجر شوی نو یاد لره چې هر دې شم بنهُ
نور لره د زلفو زولنې و غزېدې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

پوه شومه په دې چې په کنځل کېږي څنگه بنکارې
وخانده يوځل چې په خندل کېږي څنگه بنکارې

ستا د تصور په يوجونگره کېږي اوسېږمه
ته خو راته وايه په محل کېږي څنگه بنکارې

شومره به په باغ کېږي نه په غټو وي خپل ځان ته
گلله د آشنا په سره منگل کېږي څنگه بنکارې

سترگې يې په ما کېږي دې چې کورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې په مخل کېږي څنگه بنکارې

تابه په ائين کېږي ځان ليدل په يورنگ وي
راشه د خاطر په مرغل کېږي څنگه بنکارې

چې بنکلې وي ، وځندېدې شونډې
خود به د سترگو خوښېدې شونډې

دا ته چې لارې شونډې هېڅ ونه وي
بس که په تابه يادېدې شونډې

سترگوله زه که قسمونه ورکېم
زېږگيه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کېږي رېږدې شونډې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

اے گلہ! چچي ستاڻي دڃندا نه سترگي لاپي
نو خود ي لسري بيري دڻرا نه سترگي لاپي

نڀڪيه! پس له دي به بي دستاڻه سترگي گورم
نظري وه اشنا چچي لاپ، زمانه سترگي لاپي
هم دادې بدڙگه شوه مه ڪره پار له راهزنانو
اے گلہ! دوستو وپاندي ي له تانه سترگي لاپي
ما وي چچي ڪه وڙگوري نو اوس بيا مخ پتوي
نو کوزي ي گريوان ته له حيا نه سترگي لاپي
يو بل ته په ڪانه شراو په زبونو زلزلې وي
محفل ته چچي ته راغلي دهر چانه سترگي لاپي
لب راشه شمع رويه! لڊي وگوره چچي خه شوم
دستاڻه تماشا ڪبي ي له ڄانه سترگي لاپي

نو خه شوڪه مري د خاطر سترگي په تانه شري
چچي ڊيري داسي وڊي له دنيا نه سترگي لاپي

ڪه دي دا زلفي په لاس راغلي اشنا بيا به شڪري
ڪه زه عادت له دي بلا سره شوم بيا به خه ڪري

در ته ڪي ته نه شم حيران يم داشنا سينگار
تا ي چچي داسي په اشنا وڪڙل په ما به خه ڪري

ڄوبه بنهري او دا رڻنه تل ته ماته ڪوي
چچي يڻ پڙو نه وي دعا هغه اشنا به خه ڪري

چچي خه يي ڪڙل هني تي ٽول وڪڙل په تا خاطر
وايه چچي تاله په لاس راشي په اشنا به خه ڪري

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لکه مجنون غوندي ڪرڻم پڻ بيا بان در پسي
 وایم پڻ خُله ليلي ليلي خيري ڪر بان در پسي

نہ شوم خبر زه د وصال لہ خوشحالي نہ چري
 لکه وحشي ڪر مه غمونو دهجران در پسي

نہ دي آشنا يم نہ چي بيا راتہ آشنا وواني
 پروا ي نشته دے پڻ تانہ ڪرڻم خفگان در پسي

چي تہ بيا نہ وائي پڻ ما چي تہ شيدا نہ ي تہ
 ڪہ ڊڪرو ي گذار نہ ڪر و خيل خان در پسي

پڻ حال خبر شه چي نزدي رانہ شي خواله زما
 چري پڻ لاس ڪرڻي خاطرہ دقيبان در پسي

د پرہ خوشحالي بنه نہ دو بيا رانہ هير پري
 ڪله ڪله غم را ڪوہ تل چي ي بيا پري

زه دي يم لکے پتهدے نہ شي رانہ شمي
 خدا پرو د رها نہ پڻ تيارو ڪبي بنه بنڪا پري

ماتہ د آشنا د و عدي مريو ڇاي اشاده
 اے وڊيه نظره تہ پڻ هيڻ هم نہ مري پري

ستا به د خاطر نہ وي پڻ زه ڪبي خه تپوشي
 دومره بي پروا ي چي پڻ مع ڪبي ي تپ پري

لہ منزل زندہ اور ديوان خاطرہ دوار و کتابري ڪبي . تاہ ليکڪ شاعر دے چي خيال مبهم ڪري

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

چي دسترگو دي بنڪار زني زما سترگي
چي بي نه شي كهه پو بنسني زما سترگي

زبه كچڪول كهه مه داو بنڪوپه زنجير كبي
چي درگورم شي نمزني زما سترگي

مرگ ژوندون ده لب راگوره دن پوره
در نه غواپي جو پو بنسني زما سترگي

دهرچا دي ديدنونه مبارڪ شي
ويي ستا د پيرزويني زما سترگي

په ژها باندي خوننه شي چي زه ژا پر
ڊکي ستا د در لسني زما سترگي

ستا دسترگو كهي خاطر چي نه درگوري
هسي نه چي دي ڍارني زما سترگي

راشه اے ماہ تابان پہ توره شپه کبي
يم تر زلفو پریشان پہ توره شپه کبي

له تکر و بي پروايم ستا په عشق کبي
لکه بحر يم روان پہ توره شپه کبي

په خندا ي ستا قسم وي شمع روپه
خو به كهه مه داكر يان په توره شپه کبي

زه خاطر دستا د زلفونه ډار نه كهه
ماليدلي دي مازان په توره شپه کبي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

خود دهرې يوې کوچې شوي زما سترگې
چې دستا سترگو ته غلې شوي زما سترگې

دستا چې نه وينم دا توډې سترگې
په کارې نه دی دا پورې سترگې

نه به يې د بل سترگو ته پورته نه کړم
دستا په پل يې دی نسکورې سترگې

ساقی دستا پمانه خه کومه
چې داشناي دی مېخوري سترگې

خاطره ژاړه له هجرانه سره
په تصور کېنې خبرې کورې سترگې

ستا منزل ته به د زېه په سترگو رسم
په تلو تلر کېنې مرحلې شوي زما سترگې
خه زو خونو پرې دگرم او بنکو اوږې
په ژبا د غم پڅې شوي زما سترگې
چې سبا بېکا يې ستا په درکېنې نيم
خود دهرې يوې ناي شوي زما سترگې
بيا يې هغه خپلې سترگې خپلې نه کړې
چې له خانه نه په دې شوي زما سترگې
اوس په دم کېنې د يار زرخل ديدن غواړې
د اول نه ډېرې بنې شوي زما سترگې

زه خاطر به په ترخو زېه اوس عادت کړم
چې په تا باندي خوږې شوي زما سترگې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چي اشاري ڪري ايسار ٻيڙم وٺي
چي پنهان ٻي تيار ٻيڙم وٺي

پنه يو ساعت ڪٽي ٻي بيا ٿيڙي
چي اوس ٿيڙي ٻيڙم قرار ٻيڙم وٺي

در بغه چي مڙي دستم نه وهڙه
چي نه مڙي ٻيڙم ازار ٻيڙم وٺي

نور به دي غڻ وڪري ٻانهه به خاطر
ٿول دي پر هر ڪر مهه وٻيڙم وٺي

غڻ وشو چي سترگي ٻي ٻه تا باندي خوبدي شولي
چاته پورته نه شوي چي دستا ٻه لور ڪڍي شولي

گوريه دا گريون ٻي چي وحشت غڻگه تان تار ڪله
نه شليڙي دستا د زلفر غڻگه حلق شولي

ما خوبه وٺيل چي دستا غڻه ڊيره آسانه ده
ڪرانه شوله حڪه دومر غڻي چي راپسي شولي

اوس هم ستا دميني افسانه زما ٻه شونڊو ده
چنوري افساني ٻي ٻه ٺڳو ٽي ڪٽي ورس تي شولي

سترگي دخاطر ڪه ستا ٻه سترگو تهر وتلي دي
گورمه دا بدي ڪه زما ٻه حقله بني شولي

تابه ڪتو غل چرته خاطره دورڪ شوي زبه
نه گوري چي تاته داشنا سترگي بس غلي شولي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ بہ پتہ زپہ کبھی مالہ ختہ راکوی
 کتہ راکوی مالہ بہ زپہ راکوی

منع بہ نڈ شم ستالہ درہ خنی
 پتہ دے دے نڈ کتہ ختہ نڈ راکوی
 ختہ لوے اختر دے دخوانی تہر کپلو
 تہ بہ لاسونہ ماتہ بنہ راکوی
 داسی چل وکپہ پی ہپر ودود ہپر
 سپا بہ بنکلیہ یوہ لمبہ راکہ
 دا خوشحالی بہ ماتہ شوک راکوی
 پی تہول غمونہ رالہ تہ راکوی
 پی ہوند اوگوہ دے کرم نومالہ ہتہ
 اوس خہ بہ ہرختہ پتہ کالہ راکوی

ضد لہ خاطر سرہ مہ کتہ تہ
 کتہ یو اوان رالہ پتہ ختہ راکوی

اوبنکی نڈ کمپری خوردا ماتہ شری
 تا پی خندا وکپہ نورانیا شری

خوخلی د اوبنکوسرہ درغلم
 دا خنگہ جرکے او ننوائی شوی

خو بہ گوری ستاسترکی زماسترکی
 لری دے وی خپر دے ہو پی زیاقی شری

تا پی خاطر سرہ ختہ کپی دی
 خپر دے اشنا دا پی درتہ پانہ شری

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

هرڅوکه ې دنډه قرارولوله راځي
پوهېم ولې نه ې قتلولو له راځي

بلبل کې د ټکل وصف که بهار وې که خزل
بورل ته خو ې بس يو بنکلولو له راځي

غمونه د اشنازه اوس په هېڅ نه هېوم
اے غمه د دنیا که هېرولوله راځي

ارمانه د اشناشه د اشنا سره مېشته
ې زېه ته د خاطر ازارولوله راځي

ته ما ستا پلې يو په سله نه ې
دا ته زما په وينا ځله نه ې

که څوک خپل ځان درته زړې زړې کا
خپله کوي ته د چا خپله نه ې

دا ته خرچرته ې ې نه ې نه ې
هر وخت زما سره ته ځله نه ې

خاطر به هم په تا اعتبار کوي لا
ته خوم هغه ې څه بله نه ې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

سنکسارې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

داسې راته گورې لکه نه چې راته کورې
نېغ ي له زېږې وځي کابو چې راته گورې

کله چې د زلفنو وړېغ لري کړې له مخه
شي دې پلوشې بنکلي بانه چې راته گورې

هغه وخت لږ ډېر وک تهې مخ راځي پې کړې
داسې معلومېږي لکه بڼه چې راته گورې

ته زما د زېږه نه دخپل حسن تپوس وکړه
زه به درته ووايمه څه چې راته گورې

نن خوې خاطر وکړه چې مه راته راگوره
زه درته کتې نه شمه ته چې راته گورې

تل به پنه هر چا داسې کيږي په داسې خلقو چې اعتبار کا
 له خپله خانه چې خبر يې کا له کپنگوښه يې گذار کا
 د بنکلومينه يې وفاده
 زه به يې خه درته ستايمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 خاطر خومه وے درکلي اوس يې ژوندون اخته اوږد
 هغه چې تا ورتنه خندلي زه يې دنورې خندا توږدے
 زما د زهه خوښه ژبا ده
 حکه يې نه قرارومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

له دراره ځايه د (له) په ځاي (دا) ليکلې شري دے

اوس رانه هېڅ نه شي خطاده
 له هرڅه هرڅه ووتمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 زه درنه څنگه هېږدمه خپلو وعدونه وشړمېږه
 تا چې خندل زه ژپېدمه له هغوشپونه وشړمېږه
 هېږ زما ټوله دنيا ده
 شام وسحر دې يادومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 غر په غرنه ودغي صغه چې وکا ژوندنې اغربه راشي
 درته په زهه کښي به يې ساته پرېږده چې موږ بنه په جفا شي
 زما په سترگو کښي حيا ده
 زه يې په خه درواږومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

چي ۽ سترگي ڏيڏن ڊاشنا نه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيا نه ڪا

زه به شه ڪرم ڪيريان چي يار راڪري ڪل

په زخمون ملهم به ڪيري ڊگور ڪل

هسي هسي ۽ يار خندانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيا نه ڪا

ايله زلفي ۽ اوس غنچو ته جو پي شري

دوا به شونڊي ۽ ۽ خند بدو ته جو پي شري

مل به خنگه زما سودانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيانه ڪا

دستاغ ته زما نظر ورسيدو

هغه اور ۽ سم تل تر خيگر ورسيدو

۽ ۽ له سوزه خو هيچو ڪر زبانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيا نه ڪا

اے خاطر ڪيلي ڊخپل ياره مه ڪر

ته طمع ڊدل ازاده مه ڪر

اے شبا ۽ خاطر دهچانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيانه ڪا

شوي ڊ زبه ۽ سترگي سپيني اشنا تا پسي

راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي

لبانوستا زه ڊ بنا مار په شان خو په ۽ يمه

زه ڊي دسترگري په بهنو باندې ويشته يمه

هي ۽ له خلي نه تورې وينې اشنا تا پسي

راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي

په ڊي هجران ڪبي به تر شو پوري ڪر پر مه زه

شام اوسر ڪه ماشوم غونڊي ٿه پر مه زه

او بنگي ۽ هي ۽ په مخ رنگيني اشنا تا پسي

راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي

چي ته ڪوي په ما ظلمونه راته په غور ڊ صغه

خاطر ڪوي ڊر ته سوالونه په زبه ۽ ۽ زور ڊ صغه

وهم رباب ڪه ڊميني اشنا تا پسي

راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي

نن خورا ته مه وايه پي نا تر سبا
 سودي ساقى نه شي په مينا تر سبا
 ووايه اشنا راته ته زما تعبير نه پي
 وي پي تل په خيال کبې ي ته هغه تصوير نه پي
 بله راته بنکاري دا دُنيا تر سبا
 سودي ساقى نه شي په مينا تر سبا
 راکړه ساقى داسې هڼي چې شى زما اوستا نشه
 هم پرې دچوپتيا نشه هم پرې ددنيا نشه
 جام دلېوراکړه په بيا بيا تر سبا
 سودي ساقى نه شي په مينا تر سبا
 نن خورې راجمع خه په مښوکبې کښونه دى
 سترگو پېمانوکبې دې رنگ په رنگ ستونه دى
 گلې دخاطر شه په رښتيا تر سبا
 سودي ساقى نه شي په مينا تر سبا

نه ومه خبره زه، تاچې زړه بائېله دے
 تا ووې رېبار ته پس له دې به خوراخو
 خبر دے که تش تورې دې پرون زړه شېرې
 خيال ي وه سکا رته پس له دې به خوراخو
 وښايه خيگر راته اوس دزړه گي سر راته
 وايه د بنوغشوبه کوم کوم خاي ویشته دے
 لاس کبې آينه ي وه کړې پي کينه ي وه
 ماکتل رخسار ته پس له دې به خوراخو
 څنگه مړې در شمه په حال دې چې خبر شمه
 لاس کبې دې رقيب راته دک توپک نيولے دے
 يوځاي در غلے وم ډېر دې زغولے وم
 غلے وم ديدار ته پس له دې به خوراخو
 ساچي کوم ستم کړے اوس ي په تاکم کړے
 دا دځوانۍ ولد په ما نن سبا راغله دے
 شو خاطر غلام دستا کړي به تل سلام دستا
 پرې يې ږده در بار ته پس له دې به خوراخو

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

طلب کرم صنم چم پٺه چم
 لوند ٺي گرهوان دے خاڻي ٺي نم
 مينه وفادري نسته
 پٺه چا پروا دي نسته
 وڀر له چا دي نسته
 ڪوه ستم طلب کرم صنم
 رنگ ٺي تک تور صخه
 سوے پٺه اور صنم
 ڪومه شور صنم
 وڪڙه ڪرم طلب کرم صنم
 مينه بهار دے دستا
 چمن گلزار دے دستا
 خاطر ماليار دے دستا
 دنگل پٺه چم طلب کرم صنم

له منزل لندهار ويران کتبي، مسرع داسي ده به چم په چم طلب کرم صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

له منزل لندهار ويران کتبي، مسرع داسي ده به چم په چم طلب کرم صنم

نوم دڀڻتوراڄي هيرشو

شوڪ ڀي ياديري

غم دهقوي لاسن ڀرشو

شوڪ ڀي ياديري

شوڪ چي دقام اودا لمد خدمت کويستنه

الله دي خبر ڪري

خاطر هغه خلق ستا يه

په خيل ڪتاب ڪنڀي

تل په بار بار دغسي وايه

په ڀيل ڪتاب ڪنڀي

چاچي سرونه په وطن وڌڪري ديسنه

الله دي خبر ڪري

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دسڀن نه ڪال ته ڀر غمونه

له داسي ژوند نه مرڪي بنه دس رادڪا شينه

الله دي خبر ڪري

ستا دممانو فريادونه

هير به ڀي نه شي

لکه د زانو قطارونه

هير به ڀي نه شي

پاس په اسمان ڪنڀي جهانو فوسونجينه

الله دي خبر ڪري

دڀڻتنو فقير ژونده

ڄنگه به تير شي

تير خوبه شي په لوبه تنده

ڄنگه به تير شي

په مصيبت به دي شوڪ سرتنه رسوينه

الله دي خبر ڪري

واورده صنم زهڙي نه شي له تانه
ويله نه شم زهڙه له حيانه

دغه ستا دميني دردونه بنه دي په ما
زهڙي دستا د پاره واڼي چي وي دي په ما
واورده صنم

په کومه لاره بنکليه چي قدمونه کېږدي
دېر د مېنوي په زهڙه باندي داغونه کېږدي
واورده صنم

زهڙه ي له خپله کوره تېستي چي راشي صنم
خاطر دېر گران دے په ما چي په خندا شي صنم
واورده صنم

شوگيري ټولي په سبا کبې تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
ستا د بڼا پسته سترگو د پاره وگوره ماته بنکليه ياره
خومره لمبي ي په زهڙگوتي باندي تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
د خداي د پاره بس د راشه که مرويدي را بخلاشه
ستا د راتلو په انتظار ي سترگي سترگي شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
دا ته چي لاپي د بل چاشوي زما د زهڙي چي چاشوي
زما د سترگي شوگيري دي ټولي هېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
خاطر زه ځان ته جېوانه يم که لږ راگوري بس روانه يم
د پېغلتوب ملگري ټولي رانه کېږي شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ چي پٺه مرگ زما رضا يي
 ماته قبوله دلروبا يي
 ستا رضا ده چي داسي ٿڀ ٻيڀم
 پٺه عالمو کيبي داسي گڙ ٿڀڀم
 پٺه محبت يي نا رضايي
 ماته قبوله دلروبا يي

عاشقي وه پيدالو اوره
 لڀ زما سوي زڀه ته وگوره
 جوڀ پٺه معنيٰ قيمت بهايي
 ماته قبوله دلروبا يي

خاطر ته گوره داسي حيران دے
 پٺه محبت کيبي ستا بنديوان دے
 يي کبرجنه بي زباني
 ماته قبوله دلروبا يي

پٺه تش ديدن باندڀي يي رو رو مشهوره
 ٿم مٺه خفته کڀره بله وڀج به راشم
 لٺه صرچا پٺه پٺه ستا ياران به کڀرمه
 تاله چي درشمه زٺه اڀڀه بهانه به کڀرمه
 پٺه انتظار کيبي يي لٺه خان سره ٿڀ ٻيڀڀه
 ٿم مٺه خفته کڀره بله وڀج به راشم
 کنڀم دا وعده در سره چي تابه هر نه کڀرمه
 يوساعت بي لٺه تابه پٺه نورڀڀه تير نه کڀرمه
 پٺه دڀي سودايي وٺه کڀره راوينڀڀه
 ٿم مٺه خفته کڀره بله وڀج به راشم
 نڀبه دستا او زما ، ماو تاپان شو سره
 بل يي کاروان دستورو پٺه کهکشان شو سره
 دسبائي دخيال خوبونو کيبي زنگڀره
 ٿم مٺه خفته کڀره بله وڀج به راشم
 خان ته دا ٺوله دُنيا خاطره ما وکڀنه
 پٺه کيبي يي مخ او زلفي بيکا سبا وکڀنه
 دنڀه پٺه مينه يي پٺه سترگو کيبي اوسڀڀه
 ٿم مٺه خفته کڀره بله وڀج به راشم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

اوس به وطن د سرو گلونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو
 خه به د بنکونگه تونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو
 بلبله ستاد تماشور وچي دی
 راشه هم دا دي د نغمو وچي دی
 نه چي لاهغه د ازغور وچي دی
 خان کبه په خود اوس دکور وچي دی
 راشه چي ژوند دي دکونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو
 اوس به ټول بوټي سره خان وبنائي
 شوک به کلي شوک به گلان وبنائي
 لاله به هم خيري کرپوان وبنائي
 هم به بلبل شور و فغان وبنائي
 اوس به بناخونه درنگونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو

خوبنه دي شوه وله زما داشنا مينه
 اے زپه غمگينه
 اے زپه زړې شه
 خاورې ايرې شه
 مچي مې دسترگو د زړگي وينه
 اے زپه غمگينه
 راشه کڼ وينې
 د زړگي وينې
 د يار په غم کېږي چي دوی راخينه
 اے زپه غمگينه
 خاطره داشپې
 تانه جدا شپې
 جوړ د وصال شپې د يارکي دينه
 اے زپه غمگينه

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

د ارمانونو لړۍ جهان رڼوی
 زهه په گوگل کېنې ې جانان رڼوی
 د مینې گل رانه هجران رڼوی
 نه کې خاړ دغه بوستان رڼوی

د مخ کتاب دې د رازونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

خه به د بنگلونگه تونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

چونه به ولونه د وږبل جوړوی
 په کېنې ځایونه به د گل جوړوی
 سرو سرو غچو ته به منگل جوړوی
 په آیشو کېنې به کاگل جوړوی

دغه جهان به له نا زونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

بنګلی ځلی به په شملو کېنې ږدی گل
 اوس خوبه چونه په کمخو کېنې ږدی گل
 ډېر ارمانونه به په زېږو کېنې ږدی گل
 شوک به د زهه په پرهرو کېنې ږدی گل

داسې به زهونه په داغونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

زه کهم زهه د چا خندا نه وینم
 چې ې لیده هغه رنه نه وینم
 گل د رخسار چې د اشنا نه وینم
 زه نور کلونه د دنیا نه وینم

شوکه جهان له دیدونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

نن دې وړ بل پټ کوم پلو دے
 بيا به سوزېن مه زه اور راته بل دے
 د ژوند کاروان ي دے دغم خړوگر دوتړکې
 واوره فریادې دجرس پټ او ازونو کبې
 تله دې پل پټ کوم پلو دے
 بيا به سوزېن مه زه اور راته بل دے
 ترخو د هجر دا اوږدې شپې او تیارې به وینم
 سبا دوصل به وی لری که نزدې به وینم
 دستا منزل پټ کوم پلو دے
 بيا به سوزېن مه زه اور راته بل دے
 خاطره نن دې که لږ سم راته کتلی وے
 واپه بښایسته به دې له زږدځني وتلی وے
 دکتو چل پټ کوم پلو دے
 بيا به سوزېن مه زه اور راته بل دے

زړه کې ې غواړې شمع رویه سوزېدل
 راشه یوځل
 ارمان ې دا دے که پوره شی
 د رنځ دارو ې د اشناسره لیدل
 راشه یوځل
 خو به شو کیر کړم راته وایه
 واپه خوبونه راځنې وتبستېدل
 راشه یوځل
 که دیدن کړې تلوار راوکړه
 همزولې راغلي خوروی ې تور وېدل
 راشه یوځل
 عاشقان کوره حال یی څه شو
 لکه پتنگ ې پټ لمبو وسوزېدل
 راشه یوځل
 سوال د خاطر منظور کړه یاره
 جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
 راشه یوځل

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

سترگي نيولي دي ماستا په رخسان کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې
 ماچي ليدلې ، ستا پښو کښې پل دے
 غم د وحشت ، وحشت داسره مل دے
 اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې
 نه در رسپړي نه درته غږ شي
 نه رانه حُمب شي نه رانه نږ شي
 داغه ژوندون دے په انتظار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې
 يار يې له بنکلو سره روان دے
 دې تماشي ته خاطر حېران دے
 لکه سپوږمۍ وي ، ستور و قطار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې

زما په طمع بد کړې تېرې وختونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 ماته را ياد نه دي خوک زه په خزانې کښې يم
 په زړگي غم نه لرم په خوشحالي کښې يم
 زه لپوڼي يم چې کوم دومره فکرونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 لپوڼي نه يم چې دغسودا کوم
 په تادي اور بليڼي زه خه پروا کوم
 چې بيا همزوي راته نه کا پېغورونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

له منزلونه اور خزانې کښې دواړو معنی داسې دي :
 لپوڼي نه يم چې داسودا کوم - په تادي اور بليڼي زه خه پروا کوم

سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

تودي سترگي دي اشاري کا
زپ کيه راته وايه

پيڻي دنگلو انگي کا
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

کله بانه راته ازغي کا
پي مڪي شي ييا سترگي مري کا
زپ گيه راته وايه

کوه پي غه دي نن پنه زپوي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

بيا پي ارمان ديسره نه وي
پي مور خلق ٿول تماشي کا
زپ کيه راته وايه

دا دي خاطره په تيارو کيڻي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

دا انتظار په تويو شپو کيڻي
خيلي اوبکي دي خان ته ډيري کا
زپ کيه راته وايه

له منزلونه اوريدوان کيڻي (نن) نشته
له منزلونه کيڻي را بند نشته

دومره وزکاره نه يم پي خپل خان ووينم
پي په ائين کيڻي گودم ائين پرپشان ووينم
جانانه ډير درپسي کومه ارمانونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته گودم
زه پي گودر له حمه مئين سوزيږي په ما
لکه داوړ په شان سپنگار خليږي زما
خاطره مه راخه بليږي سره اوږونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته گودم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

گنې لږ غمه به دې سر شم بيا مزي كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې دا غيارو زما يار شري
 بس اوس ي قتل ته تيار شوي
 اشنا زما خفي وپزار شوي
 پروا ي نشته خو په خپله ي زري كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

څنگه قبول دغه پلټون كړم
 څه ي لږ تا په دې ژوندون كړم
 دلبره مينې دې مجنون كړم
 جانانه اوس لپورې توبې مسخري كړه
 را يادې دغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

دستا چې نه يمه دچا يم
 راغله دايم په خندا يم
 مرود نه يمه پخلا يم
 خاطره بيا كه مرود شوم نو كيلى كړه
 را يادې هغه شپې كړه زما ناترسه ياره

چې تر سبا به ي ژر پاته تا پسې كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

دلبره بنه راته معلوم يې
 هسې خونه چې ته ماشوم يې
 كله زهير په ما مظلوم يې
 چې نه پوهيږي لږ هغوسره وعدي كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې ستاد مخ په تماشا و
 دغه وصال وډكه جدا و م
 نه يم خبر په څه سودا و
 چې تماشا ي ستاد مخ د تماشا كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې په غمونو كې دې كې كړم
 اوس دې دلبره څله هېر كړم
 كه دې يو ځل په ديدن سپر كړم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

چي نه رادروي ياره ته ، منع دي كه يادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 ان د يو ساعت مهمان د لي
 اوږه زما يو شو كي لي
 تېر به شي ستا شباب ، سردې نه كه و مرادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 چاته بنكاره كه خپل خيگر
 نه كهې پرواې پرې دلبر
 نورې دي خوك چي بي واوري دغه فريادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 كه بنه دي شي په سردزما
 وي دې پيشكش دلبرزما
 واي خاطر شه زار له تا ، نشته باقي جاېدازما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما

تېر به دستادحسن وارشي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 چي نه رادروي اشانوي عدي شاه كوي
 هغه پروون دي خه وي نن چي بيا بله كوي
 زما يقين ستا په اقرار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 سترگي مي بي له تانه د چا په لور نه كوري
 دستاله مخه خني مخونه نور نه كوري
 مېرې به كله په ديار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 زه د بل چا د مينې اشناخه طبعه نه كم
 زه به له نورو سره ستا مينه سمه نه كم
 په ما خاطر دي كه اعتبار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما

د قام څلمو سترگې مو پورته کړې خپل ځان وگورئ
چرته کبې ورسپېده، وگورئ جهان وگورئ

د قام څلمو زموږن همدغه دختو وړئ دی
دا مو د ژوند د بڼه کېدو د خوشحالو وړئ دی

د نمر په څېرې خپل طاقت په ټول جهان خورکړئ
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خورکړئ

شاته نور مه گورئ په وپاندې خپل قدم کېدئ
په وزانو لارو باندې مه ئې قدم سم کېدئ

له مغې لرې کړئ ازغې ځان ته کلونه کېدئ
شې چې اغيار در ته حېران هلته کبې پلونه کېدئ

موز له چې مغې له راغلي وار خطا تلي دی
څلمو زموږنه ځنې ډېر ځلي په شا تلي دی

زه جهان څه کړم چې نمر مخيه ياره تا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم
ستا دکاکل په تور و شپو پورې لاشپې څه دی
ستا د سرو شونډو اننگو پورې غنچې څه دی
وی تماشه ې د ژبا چې دې څندا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم
دستا په مينه کبې د خلقو خندنه خوښ ييم
خود خپل عقل نه و زکار شم لپونه خوښ ييم
راسره غم د لېونوشې چې صحرا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم
کله چې ما خاطر ته ياد شې ټول جهان کل شي
له ډېره هجره هر يو کل ې د چشمان کل شي
خدا ې خبر بيا چې زه به ستورے د سبا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 شان و شريک دے زمونږ
 جاه و حشمت دے زمونږ
 د قرباني په دېرو وينو د امکان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 دا دېکې مے کوه
 هسې دېکې مے کوه
 زړه د فولادو نه د هريو مسلمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 غم د بلانے کوو
 د چا پروانے کوو
 مقابلي ته د دښمن زمونږ يو ځان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 مونږ دخپل کور کړو فکر
 هم دخپل ورو کړو فکر
 فکر مو دا دے چې کشمير کېږي هندوستان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر تپت نه شي
 د پاکستان ځلمو مېدان کېږي موسر تپت نه شي
 د مشرانو تل ځلمو نصيحتونکي نه وي
 د امر دے وخت د ترقي تل دا وختونه نه وي
 ملا مو د قام خدمت ته و تپئ چې سيال شي پکېږي
 دا تنگي لنډې کړئ او اړې چې خوشحال شي پکېږي
 چې نن يې ونه کړئ ځلمو بيا به يې کله وکړئ
 دخپل وطن خدمت ته پورته شي په خپله يې وکړئ
 يو بل ته مے کوړئ، له ځان هريو ماليار جوړ کړئ
 د پاکستان د هريو کوټ ځني کلزار جوړ کړئ

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

خاڻڪي پڻ شان و و اول
هٻڙن پر پشان و و اول
اول و و خاڻڪي اوس درياب ترڙي بي پايان جو پش
پي پاڪستان جو پش
هر امتحان ته ولاڙ!
دغر پڻ شانته ولاڙ
وائى خاطر پي کلڪ پڻ شافي ر سندن جو پش
پي پاڪستان جو پش

~*~

ستا دهلال ستورے مدام اختر دے زمونڀن
د ستا مثال ستورے بشڪاري نظر دے زمونڀن
د ستا د اتبال ستورے سراو بصر دے زمونڀن

تل حليبي پڻ تا پي ي رو بنان وطنه
د پاڪستان وطنه

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**